

**UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ
Institut mezioborových studií Brno**

Problematika vzdělávání pracovníků

Městské policie hlavního města Prahy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Zoja Kalivodová, Csc.

Vypracoval:

Bc. Miroslav Rudolf

Brno 2008

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Problematika vzdělávání pracovníků Městské policie hlavního města Prahy“ zpracoval samostatně a použil jsem literaturu uvedenou v seznamu literatury, který v práci uvádím.

.....
Bc. Miroslav Rudolf

Poděkování

Děkuji paní Mgr. Zoje Kalivodové, Csc., za velmi užitečnou metodickou pomoc, kterou mi věnovala při zpracování mé diplomové práce.

Chtěl bych rovněž poděkovat svým blízkým za morální podporu a pomoc, kterou mi poskytli při zpracování mé diplomové práce, které si nesmírně vážím.

Praha, 1. března 2008

.....
Bc. Miroslav Rudolf

OBSAH

Úvod	1
1. Obecní policie dříve a nyní	4
1.1 Historie a základy vzniku obecních policií	4
1.2 Současná legislativa a charakteristika úkolů obecní a městské policie	8
2. Příprava a profesní výcvik strážníků obecních policií	10
2.1 Základní terminologie	10
2.2 Legislativa a obecné předpoklady výkonu strážníka obecní policie	12
2.3 Odbornostní předpoklady vlastního výkonu povinností a oprávnění strážníka	13
2.4. Obecně o výcviku a přípravě strážníků v České republice	16
2.4. Přípomínky k současnému systému přípravy a výcviku strážníků v ČR	18
3. Vzdělávání, příprava a výcvik strážníků u Městské policie hlavního města Prahy	20
3.1 Charakteristika Městské policie hlavního města Prahy	20
3.2 Vstupní nároky na uchazeče o práci na pozici strážníka	
3.3 Městské policie hl. m. Prahy	21
3.4 Systém vzdělávání, přípravy a výcviku strážníků u Městské policie hl. m. Prahy	26
3.5 Aktuální směry v procesu vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy	37
3.6 Návrhy na možné změny v odborné přípravě strážníků Městské policie hl. m. Prahy	39
4. Provedení výzkumného šetření	41
4.1 Teoretické směry	41
4.2 Formulace výzkumného problému, definování hypotéz a zvolené metody	42
4.3 Popis výzkumného vzorku	43
4.4 Výsledky výzkumného šetření	49
Závěr	59
Resumé	62
Anotace	63
Klíčová slova	

Úvod

Městská policie vznikla v období po zániku totalitního režimu a prosazení se demokratického zřízení. Svou činností navazovala na tradice četnictva z první republiky. Diskontinuita mezi tradicemi první republiky a polistopadovými poměry však neumožnila přímo využít historických zkušeností. Moderní demokracie navíc zásadně novým způsobem chápe roli policie, policie přestává být čistě represivní organizací a stává se službou veřejnosti. Důsledné prosazení nového pojetí úlohy policie nabývá na významu zejména naším vstupem do EU. Pochopení nových úkolů, projevujících se především v kvalitě výkonů služby, stejně jako změna vnímání postavení policie ve společnosti je spojena především s růstem vzdělanosti a rozvojem schopností pracovníků Městské policie v hlavním městě Praze. Městská policie existuje relativně krátkou dobu - od roku 1990. Za tuto dobu získala celou řadu cenných zkušeností z fungování v podmínkách nově vzniklé demokracie.

Z profesního hlediska se činnost strážníků v mnoha kriteriích téměř ztotožňuje s činností policistů ČR. Je důležité podotknout, že policie je tradičně represivním orgánem státu a strážníci pak i represivním orgánem obce, která ji řídí. V současné moderní demokracii však role policie nespočívá pouze v represii, ale daleko více je chápána jako služba veřejnosti. S ohledem na to, že strážníci mají ze zákona poměrně široké pravomoci, které se týkají zejména zásahů do práv a svobod občanů, je nutností kandidáty na pozice strážníků náležitě a adekvátně připravit. Rozsah a způsob přípravy strážníků městských či obecních policií není v rámci České republiky centrálně upraven. Zastřešující orgán, tedy Ministerstvo vnitra České republiky stanoví pouze obecný předpis, ve kterém stanoví rozsah odborných předpokladů pro činnost strážníků a následně pak provádí jejich přezkoušení. Za vlastní přípravu strážníků je pak odpovědná obec, jež příslušnou obecní či městskou policii zřídila. Z tohoto tedy vyplývá, že v současné době není k dispozici jednotná metodika profesní přípravy strážníků a tak dochází k tomu, že každý zřizovatel své strážníky připravuje pro jejich nastávající profesi různými formami a cestami.

Na tomto místě je rovněž důležité podotknout, že kvalitní příprava je mnohdy závislá na výši rozpočtů obcí. Kvalita přípravy se pak zcela omezuje pouze na splnění pouze základních podmínek odborných předpokladů, které jsou nezbytné pro výkon práce strážníka.

Ani v dostupné literatuře není uveden materiál, který by souhrnným způsobem popisoval formy a metody přípravy a podle kterého by existovala jasná a konkrétní, obecně platná pravidla pro odbornou profesní přípravu a další odborné vzdělávání strážníků obecních a městských policií. Snad jedinou publikací, která souvisí s profesní přípravou strážníků je učebnice vydávaná vzdělávacím institutem POLIS, jenž funguje pouze jako učebnice pro přípravu strážníků k odborným zkouškám Ministerstva vnitra České republiky. V obecné rovině lze při přípravě strážníků využít i studijní materiály vydávané různými soukromými vzdělávacími instituty a středními školami, které se zabývají přípravou strážníků. V poslední době se problematikou profesní přípravy strážníků podrobně zabývá Policejní akademie ČR, kde jsou k této problematice zpracovávány publikacek odborné přípravě strážníků.

Trvalým úkolem však zůstává kvalita výkonu služby a zlepšování vzájemného vztahu Městské policie a občanské společnosti, kde policista chápe svou práci jako službu veřejnosti a veřejnost si uvědomuje potřebnost spolupráce s policií. Jedním z předpokladů naplnění tohoto úkolu je růst vzdělanosti a rozvoj praktických schopností a návyků strážníků městské policie. Prestiž policistů je spojena i s jejich celkovou vzdělaností, což je podle obecného názoru, v českých podmínkách, jeden z klíčových předpokladů zlepšení image městské policie. Městská policie hlavního města Prahy v současnosti disponuje vzdělávacím institutem, který poskytuje základní vzdělání pro výkon služby. Nově přijatí zaměstnanci jsou zařazováni do nástupního kursu v útvaru vzdělávání MP, kde jako strážníci - čekatelé absolvují tříměsíční studium, v jehož závěru skládají zkoušku odborné způsobilosti před komisí jmenovanou ministerstvem vnitra ČR.

Obsah a rozsah zkoušky se řídí vyhláškou MV ČR č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii. Po úspěšném složení zkoušek pak získávají osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů strážníka a jsou zařazeni do jednoměsíčního nástavbového kursu, ve kterém si speciálním výcvikem zvyšují své praktické dovednosti před vlastním vyřazením do výkonu služby. Z uvedených skutečností lze vyvodit základní výzkumný problém a hypotézy.

Výzkumný problém: Městská policie hlavního města Prahy potřebuje vzdělané a kvalifikované strážníky.

Hypotézač. 1

Vzdělávání a profesní příprava má u Městské policie hlavního města Prahy s ohledem na výkon služby odpovídající úroveň.

Hypotézač. 2

Nároky výkonu služby vyžadují od strážníků stálé zvyšování odborné kvalifikace.

Tato diplomová práce si klade tyto základní cíle:

- obecně uvést a popsat současný systém odborné přípravy strážníků městských a obecních policií v rámci České republiky a formu ověřování jejich odborné způsobilosti ze strany Ministerstva vnitra ČR
- nastínit způsob vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy a zmapovat nové trendy v přípravě a výcviku strážníků MP hl. m. Prahy
- prostřednictvím anonymních dotazníků provést průzkum, ve kterém budou zkoumány názory strážníků na úroveň přípravy a profesního výcviku u Městské policie hl. m. Prahy
- analyticky vyhodnotit úroveň dosaženého vzdělávání jakož i dalšího vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy.

Potřeba širšího způsobu přípravy a vzdělávání strážníků vychází především z demokratického charakteru naší společnosti – z potřeby změnit léty zažitý policejní přístup a taktiky, přiblížit výkon služby strážníků bližší lidem a chápat policejní službu jako skutečnou službu občanům.

1. OBECNÍ POLICIE DŘÍVE A NYNÍ

1.1 Historie a základy vzniku obecních policíí.

Dějiny lidstva jsou dějinami bojů. Lidé prakticky po celou dobu své existence bojují nejen s přírodou, ale též mezi sebou navzájem. Ve starověku si jednotlivé státy vytvářely především pro boj s vnějším nepřítelem, ať již cizími státy či pouhými nájezdníky, instituci armád. Těm příslušel také další úkol, jímž byla ochrana vnitřní stability státu, tedy boj s vnitřním nepřítelem. S rozvojem organizace státu posléze dochází ke specializaci jednotlivých jeho složek. Vedle vojska, určeného k vnější ochraně státu, se zde objevují speciální bezpečnostní (policejní) sbory, zaměřené na ochranu vnitřního klidu a pořádku. Nejběžnějším označením ve světě pro vícero druhů bezpečnostních sborů je policie. Tento termín má původ v řeckém slově „polis“ (obec, město) a v přeneseném slova smyslu stát. Pro vysvětlení si uveďme, že pojmy město a stát byly původně ztotožňovány, protože Řekové v předmakedonském období nevytvořili vyšší formu než městský stát.

Kromě jiných užívaných pojmů lze pro zajímavost uvést označení bezpečnostních sborů, které se vžilo v českém prostředí, a to četnictvo. Zajímavý je původ tohoto slova, které je jihoslovanského původu a v dřívějších dobách bylo užíváno jako označení pro lupiče či banditu. To podle toho, že se často sdružovali do čet. Teprve až později došlo k obrácení významu tohoto slova, jímž byli označováni příslušníci oddílů určených k boji s banditismem.

Původ současné obecní a městské policie sahá do hluboké historie. Již ve 4. stol. př. n. l. se Athénách objevují skytští lučištníci. Jejich úkolem bylo konání pořádkové služby. Ve starém Římě to pak byly městské kohorty (cohortes) a městští hasiči (cohortes vigilum), vykonávající hlídkovou službu. Bylo však třeba mnoha staletí, aby se z těchto spíše universálních složek vyvinuly složky specializované. Ve středověku nacházíme městské žoldnéře, kteří v míru konali službu v ulicích, hlídali městské vězení, střežili městská mýta a v případě potřeby vyráželi i pronásledovat lupiče a bandity. V době válečné pak chránili nejen městské hradby, ale byli zařazováni k bojující armádě.

Přenesme se v historii dále, přibližně do poloviny 19. století. V tomto období dochází k zániku tzv. vrchnostenské správy a v roce 1849 je vydána první právní úprava obecného zřízení.

Tato vycházela ze zásady, že "základem svobodného státu je svobodná obec"¹. Působnost obce byla jednak přirozená (vše, co se týkalo zájmů obce a mohlo být provedeno v jejích hranicích) a přenesená (veřejné věci přikázané obci státem). Správu v obci vykonával obecní výbor a obecní představenstvo, které bylo složeno ze starosty (purkmistra) a obecních radních. Orgány obcí byly voleny. Takto pojatá působnost obce, kromě jiného dávala obcím možnost zřídit místní policii. Na působnost a řízení policie dozíral okresní úřad a vláda mohla kdykoli obcím místní policii odejmout a začít obstarávat její funkce svými orgány.

Země česká je historicky nedílně spjata též s tehdejším Rakouskem. Stojí tudíž za zmínku krátká historie vídeňské městské policie. Městští žoldnéři jsou ve Vídni připomínáni roku 1368. Byli najímáni jako strážci bran, mostů apod., a to z počátku jako pomocné síly, později pak natrvalo. V polovině 15. století převažovali v policejní službě žoldnéři z povolání. Vedle nich bylo účelově najímáno mužstvo k ochraně městských vinic a v 16. století k udržování bezpečnostive Vídeňskémlese.

Po krátké ukázce organizace městské vídeňské policie se přenesme do zemí českých, konkrétně do Prahy v polovině 18. století. Orgánem policejní správy zde byla městská stráž, čítající v této době přibližně 70 mužů. Jejím úkolem bylo provádění výkonu služby v ulicích a v blízkém okolí města (na vinicích apod.) a dozor v městských branách. Městská stráž také zakročoval při pouličních nepokojích, dohlížela na městské tržiště, udržovala pořádek při požárech, eskortovala vězně a asistovala při veřejných popravách. Její výzbroj byla tvořena šavlemi a puškami.

V roce 1780, kdy se v Praze rozmohly krádeže a loupeže bylo najato 60 pomocných (Nach wachter)². Pražská městská policie byla později reorganizována, což se v roce 1787 projevilo mj. i ve zvýšení početních stavů na 160 mužů. Podle vídeňského vzoru byla kasernována a to na Starém Městě,

Novém Městě a na Malé Straně. Počet strážnic v této době činil 29. Pražská městská policie byla uniformována a užívala služební čísla.

Z dnešního pohledu působí poněkud nezvykle skutečnost, že strážník v případě onemocnění si musel platit sám svého zástupce, tedy náhradu.

---

¹ Macek, P. a Hájek, V. Obecní policie, 1. vydání, Praha: Eurounion, 1995.

² Macek, P. a Uhlíř, L. Dějiny policie a četnictva II., 1. vydání Praha: Police History, 1999.

Později byly obdobné složky, které plnily v podstatě kombinovaně úkoly obecní (městské), ale i státní policie, zřizovány i v dalších městech. V menších městech a na vesnicích nebyla policejní služba na takové úrovni jako ve větších centrech. Zajišťovaly ji obecní úřady či pozemková vrchnost v rámci svých finančních možností a organizačních schopností, tedy přirozeně na různé úrovni.

V průběhu druhé poloviny 19. století dochází v systému policejních sborů k dalším změnám. Především šlo o to, že v podstatě zmizel vojenský policejní sbor, aby byl nahrazen civilními bezpečnostními složkami. Policisté byli buď zaměstnanci státními a podléhali příslušnému c. k. policejnímu ředitelství. V druhém případě byli zaměstnanci městskými či obecními a podléhali příslušnému magistrátu či obecnímu zastupitelstvu. Tím bylo dosaženo určité organizační nejednoty, zejména pak ve vztahu k městským nebo obecním policiím, které měly vyloženě lokální charakter. Městská či obecní policie se vyskytovala spíše v menších centrech. Všeobecně lze uvést, že početní stavy městských či obecních strážních sborů byly dosti nízké, což se odráželo i na kvalitě a přínosnosti výkonu služby. Proto se ke konci 19. století setkáváme i s opatřeními, jímž byly tyto složky postaveny pod inspekční dozor četnictva. Na druhé straně nacházíme městské policie i ve velkých centrech.

V období první republiky mohla města s vlastními obecními statuty zřizovat za vymezených podmínek vlastní bezpečnostní orgány – tzv. obecní stráž bezpečnosti, které byly později nazývané obecní výkonnou policií. Přehled vědomostí nutných k výkonu činnosti strážníka byl rozsáhlý. Četník byl povinen získat co možná nejpodrobnější znalosti o místních a osobních poměrech ve svém obvodu, kde vykonával službu. Samozřejmostí byly i znalosti o skutcích a opomenutích, které byly podle zákona trestné včetně rozeznávání jejich znaků. Při své činnosti se musel opírat o kvalitní znalost majetkových, ekonomických a sociálních poměrů obyvatel ve svém působišti. V převedení do současnosti lze říci, že tehdejší strážník musel mít dobrou osobní a místní znalost.

V souvislosti se sledovanou problematikou je na tomto místě zajímavé poukázat na to, jak byla organizována příprava tehdejších strážníků. V literatuře, která se věnuje historii policie a četnictva, uvádějí její autoři³, že přijímání do služeb města členů sboru stráž bezpečnosti uskutečňováno na základě veřejného konkurzu. Městské zastupitelstvo pak volilo vhodné uchazeče.

---

³ Macek, P. a Uhlíř, L. Dějiny policie a četnictva II., 1. vydání Praha: Police History, 1999.

Po přijetí složil uchazeč slib do rukou starosty města a poté byl ustanoven tzv. prozatímním strážníkem. Po absolutoriu jednorochní zkušební doby byl prozatímní strážník povinen podrobit se zkoušce způsobilosti před ustanovenou zkušební komisí. Tato komise byla zpravidla sestavena ze starosty města, či jeho úřadujícího náměstka, dále pak policejního referenta, vedoucího konceptního úředníka a policejního úředníka. Způsobilostní zkouška musela být vykonána do jednoho měsíce po ukončení zkušební doby.

Pokud by prozatímní strážník vykonal zkoušku úspěšně a byl uznán způsobilým, byl jmenován pomocným strážníkem. Až po čtyřech letech bezvadné služby nabyt nároku na trvalé ustanovení. Jeho čekatelská doba činila pět let. Pokud ale prozatímní strážník při zkoušce neuspěl, mohla městská rada na návrh zkušební komise povolit její opakování nejdříve po půl roce. Neobstál-li ani poté, byl ze služeb propuštěn. Z tohoto vyplývá, že byl kladen velký důraz na praktické zkušenosti a v neposlední řadě i na poznání charakterových a osobnostních vlastností na funkci strážníka. Jak na strážníky, tak i na vedoucího policejního úředníka byly kladeny vysoké nároky. Policejní úředník byl nadřízený všem členům stráže. Zodpovídal za bezchybný výkon služby, byl rovněž povinen znát vlastnosti a schopnosti svých podřízených jakož i vést a řídit jejich praktický i teoretický výcvik, jehož cílem bylo jednak opakování starších zákonů, předpisů a nařízení, ale i seznámení s novými. Dalším kritériem, o kterém je vhodné se zmínit, je platové povyšování strážníků. Kromě odsloužené doby a důvěryhodnosti se posuzovala také znalost služebních předpisů a složení předepsaných zkoušek. Po druhé světové válce pak dochází k přijetí zákona o národní bezpečnosti⁴, na jehož základě byla obecní stráž zrušena a byl vytvořen nový bezpečnostní sbor, Sbor národní bezpečnosti.

O tom, že obecní policie není v československém právním řádu institutem zcela novým, hovoří i důvodová zpráva k předkládanému zákonu o obecní policii:

„V čs. právním rádu není obecní policie institutem zcela novým. Naposledy však byla právně zakotvena za první republiky. V té době stála ovšem spíše ve stínu státních bezpečnostních orgánů, neboť obce nebyly schopny zajistit odpovídající přípravu jejich pracovníků a úkoly obecní policie se v souvislosti s tím omezovaly na doručování obsílek, vyhledávání nařízení obcí apod. a její

---

⁴ Zákon č. 149/1947Sb., o národní bezpečnosti.

význam byl s přihlédnutím k tomu hodnocen jako velmi nízký. Tomu odpovídal i počet pracovníků, který se např. v roce 1934 pohyboval kolem 1.500 v celé ČSR⁵.“

1.2 Současná legislativa a charakteristika úkolů obecní a městské policie

Po roce 1989 dochází k radikální změně společenských poměrů. Počátkem devadesátých let tak dochází k obnovení myšlenky zřízení obecních policií, které by svojí činností navázaly na tradice z první republiky.

Důležitým právním dokumentem pro zřízení obecních policií byl zákon č. 367/1990 Sb., o obcích, jenž obcím svěřil do samostatné působnosti zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku. K řádnému zabezpečení a účinné správě této oblasti, je v citovaném zákoně dáno obecním zastupitelstvům oprávnění zřídit obecní policii. Obecní policie se tak stává orgánem obce, který zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo ve formě obecně závazné vyhlášky. Zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku a plní další úkoly v rámci působnosti obce⁶.

Základní právní normou se pak stává zákon č. 553/1991 Sb., o obecních (městských) policiích. Účinnost tohoto zákona byla stanovena od 1. 1. 1992. Od té doby došlo k řadě novelizací. Zákonem o obecní policii se v současné době řídí činnost obecních a městských policií v rámci celé České republiky. Tímto právním aktem byly vytvořeny legislativní podmínky pro vznik a činnost obecní a městské policie. V zákoně jsou stanoveny jednak podmínky vzniku obecní nebo městské policie a dále jsou v tomto zákonu zakotveny její úkoly, oprávnění a povinnosti strážníků.

V důvodové zprávě⁷ k návrhu zákona se hovoří rovněž o výcviku a školení strážníků: *„Návrh zákona vychází z obecné odpovědnosti obce za výcvik a školení pracovníků obecní policie. Zároveň však umožňuje, aby obec požádala Policii ČR o zajištění výcviku a školení pracovníků obecní policie ve stanoveném rozsahu a formuluje odpovídající povinnost Policie ČR“*

Po novelizaci zákona o obecní policii v roce 2002 je obecní policie charakterizována jako orgán obce, který je zřizován a rušen obecním

⁵ Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, Důvodová zpráva k předkládanému zákonu o obecní policii, tisk č. 416/1990.

⁶ Zákon ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii.

⁷ Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, Důvodová zpráva k předkládanému zákonu o obecní policii, tisk č. 416/1990.

zastupitelstvem obecně závaznou vyhláškou. V obcích, které jsou městy nebo statutárními městy a v hlavním městě Praze, plní úkoly obecní policie městská policie.

Podle veřejnoprávních smluv mezi obcemi v témže kraji může obecní policie vykonávat úkoly stanovené zákonem i v obci, jenž obecní policii nezřídil, ale je jednou ze smluvních stran této smlouvy.

Hlavním úkolem obecní policie je tedy zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v rámci působnosti obce. Je na místě zamyslet se nad vlastním pojmem veřejný pořádek.

Vlastní zákon o obecní policii jakož i jiná právní norma veřejný pořádek nikterak nedefinuje. Obecně však pod tento pojem lze zahrnout veškerá pravidla chování na veřejnosti, která jsou závazně vyjádřena v jiných právních normách a u kterých je možné vynutit jejich postih příslušným orgánem. Dále pak to jsou určitá pravidla chování, která v právních normách zakotvená nejsou, ale jejich dodržování je obecně vyžadováno jako jedna z podmínek klidného soužití. Jedná se tedy o vše, co je ve smyslu místních záležitostí veřejného pořádku vyžadováno v konkrétním městě či obci. Lze tedy konstatovat, že činnost obecní policie je v tomto smyslu koncepčně vedena jako činnost veřejně prospěšná, jejímž prostřednictvím zajišťuje obec klid a pořádek.

Při tomto obecní policie zejména⁸ :

- přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku
- dohlíží nad dodržováním pravidel občanského soužití
- přispívá v rozsahu stanoveném zákonem o obecní policii nebo jiným zákonem k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích
- odhaluje přestupky a jiné správní delikty
- upozorňuje fyzické a právnické osoby na porušování obecně závazných právních předpisů a činí opatření k jejich nápravě.

Obecní policii zřizuje obec, která rovněž řídí její činnost. Z této skutečnosti vyplývá, že obecní policie zcela postrádá organizačně sjednocující prvek, který by jednak garantoval jednotnost v řízení a by byl garantem kvalitativní úrovně, čímž by došlo k odstranění odlišností zejména v oblasti kvalitativní úrovně práce. Chybějící sjednocující prvek je jednou z výrazných odlišností od organizační

---

⁸ Zákon ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii.

struktury Policie České republiky. Na tomto místě je nutné podotknout, že obecní policie v žádném případě nenahrazuje působnost Policie České republiky. Jako jeden ze zásadních důvodů je skutečnost, že obce nemohou zajistit záruky, které občanům garantuje stát, jako například část trestně právní ochrany osob a majetku, ochranu státních hranic, některé úkoly státní správy apod.

Právní zakotvení součinnosti Policie ČR při řešení místních záležitostí veřejného pořádku je uvedeno v Zákoně č. 283/1991 Sb., o Policii ČR a v nařízení vlády České republiky č. 397/1992, ve kterém je uvedena podrobnější úprava vztahů Policie ČR k orgánům obcí a obecní policie.

2. PŘÍPRAVA A PROFESNÍ VÝCVIK STRÁŽNÍKŮ OBECNÍCH POLICIÍ

2.1 Základní terminologie

Se stále se zvyšujícími nároky na výkon policejní práce je třeba ke vzdělávání a formování pracovních schopností a dovedností strážníků přistupovat jako k procesu, který nikdy nekončí. Postupné navyšování pravomocí strážníků obecních policí vyžaduje strážníky nejen odborně velmi dobře připravené, kteří jsou současně schopni osvojit nové odborné znalosti a dovednosti, ale i strážníky se žádoucími osobnostními rysy. Do popředí se tak dostávají otázky formování osobnostních rysů a hodnotových orientací a jejich přizpůsobování etice policejní práce. K dosažení požadovaných cílů je tudíž kladen důraz na vlastní proces vzdělávání a vzdělávacích metod strážníků Městské policie hlavního města Prahy. Vzdělávání strážníků je do jisté míry specifické. Na jedné straně musí strážník zvládnout poměrně širokou teoreticko právní oblast a na druhé straně speciální praktické dovednosti. Z tohoto faktu je vhodné rozdělit vzdělávání strážníků na přípravu a profesní výcvik.

Vzdělávání (angl. education)⁹ je základním pojmem pedagogické praxe a teorie. Lze v něm spatřovat dva základní významy:

- význam osobnostního pojetí, což lze chápat jako součást socializace jedince. Vzdělání je pak složkou kognitivní vybavenosti osobnosti, která se zformovala prostřednictvím vzdělávacích procesů (osvojení vědomostí, dovedností, postojů, hodnot, norem).

---

⁹ Základní pojmy a kategorie z oblasti pedagogiky, IMS Brno, 2003.

- význam obsahového pojetí pak představuje zkonstruovaný a redukováný systém informací a činností, které jsou plánovány v kurikulu různých škol a vyučovacích předmětů.

V institucionálním pojetí je vzdělávání chápáno jako společensky organizovaná činnost zabezpečovaná příslušnými institucemi. To umožňuje rozlišovat různé stupně (základní, středoškolské, vysokoškolské) a druhy vzdělání (všeobecné, odborné). Vzdělání lze charakterizovat jako stav nebo proces. V případě procesu je možné užití termínu vzdělávání. V případě stavu (úrovně), kterého bylo dosaženo, lze za jakýsi finální produkt vzdělávání.¹⁰

Pod termínem příprava lze chápat osvojování si právních, psychologických a dalších nezbytných teoretických vědomostí z oblasti policejní práce. Pedagogické metody používané při přípravě strážníků jsou především metody slovní – přednáška, přednáška spojená s diskusí a názorné vyučování (demonstrování) za použití moderních didaktických pomůcek.

Profesním výcvikem se pak rozumí specifické formy tréninku, které jsou zaměřené na získání a osvojení si schopností a dovedností nutných pro výkon policejní práce. Cílem profesního výcviku je vybavit strážníky pro výkon účelově orientované činnosti a vybudovat u nich stereotyp požadované pro výkon služby. Jedná se především o prvky sebeobrany, zacházení s donucovacími prostředky a v neposlední řadě o výcvik se zbraní. Z hlediska metod se jedná především o metody názorně demonstrační, jako je předvádění a pozorování, praktický nácvik, trénink a instruktáž

Pod pojmem instruktáž se rozumí výuková metoda, která zprostředkovává studujícímu vizuální, auditivní, audiovizuální, hmatové a podobné podněty k jejich praktické činnosti.¹¹

Pojem profese se objevuje ve spojení se specifickou skupinou povolání založených na dlouhodobé teoretické a praktické přípravě, která je základem profesionální aktivity. Profesní povolání tak vyžaduje všeobecně vyšší kvalifikaci, na znalostech a praktických dovednostech je pak založena také profesní autorita.¹²

¹⁰ Janiš, K., Kraus, B., Vacek P. Kapitoly ze základů pedagogiky, Hradec Králové, Gaudeamus, 2004

¹¹ Maňák, J. a Švec, V. Výukové metody, 1. vydání, Brno, Paido, 2003.

¹² Kraus, B. Sociální pedagogika II, Brno, IMS, 2007.

2.2 Legislativa a obecné předpoklady k výkonu strážníka obecní policie

Na rozdíl od policisty PČR není strážník obecní policie ve služebním poměru. Jeho právní postavení se odvíjí od ustanovení § 4 odst. 2 Zákona č. 553/1991 Sb. ve znění pozdějších změn a doplnění. Strážníci jsou v pracovním poměru k obci a v pracovně-právních vztazích jedná jménem obce starosta nebo osoba, která je pověřena řízením obecní policie. V hlavním městě Praze je pověřenou osobou pro řízení městské policie hlavního města Prahy náměstek primátora pro bezpečnost a legislativu pověřený zastupováním primátora ve věcech Městské policie v hl. m. Praze. Na rozdíl od Zákoníku práce má pracovní poměr strážníka určité zvláštnost.

„Strážníkem se může stát bezúhonný občan České a Slovenské Federativní Republiky starší 21 let, který je tělesně a duševně způsobilý k výkonu povinností a oprávnění podle tohoto zákona. Strážník smí vykonávat povinnosti a oprávnění podle zákona, jen má-li platné osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů.“

Osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů vydává příslušný krajský úřad, v hlavním městě Praze pak Ministerstvo vnitra České republiky. Osvědčení se vydává na dobu platnosti nejvýše 3 let a zaniká ke dni ukončení pracovního poměru strážníka.

Výjimku mohou tvořit případy, kdy strážník bezprostředně naváže nový pracovní poměr strážníka např. v jiné obci. Tyto vstupní požadavky lze posuzovat z několika hledisek. Jednak z hledisek jiných zákonů, které vymezují užití pojmy a popř. určují způsob prokazování odpovídajících vlastností uchazeče o službu strážníka z hlediska medicínských disciplín, z hlediska psychologie a rovněž z hlediska pedagogiky. Zejména bezúhonnost, spolehlivost tělesná a duševní způsobilost mohou být chápány též jako produkt a projev dosud získaného vzdělání uchazeče. To platí, pakliže pojem vzdělání je chápán v širším slova smyslu, tedy jako souhrnný produkt všech samostatných a nesamostatných forem výchovy, jichž se uchazeč do svého věku zúčastnil.

Z hlediska pedagogiky lze uvedené předpoklady posuzovat i jako taxativní vymezení podmínek nutných pro absolvování odborné přípravy k výkonu funkce strážníka. V tomto pohledu je tedy možné, aby se do nástupních kurzů pro vykonání zákonem předepsané zkoušky a získání osvědčení strážníka obecní policie vstupovali občané se základním, středními vysokoškolským vzděláním.

2.3 Odbornostní předpoklady k vlastnímu výkonu povinností a oprávnění strážníka

Odborné předpoklady k výkonu povinností a oprávnění strážníka stanoví Ministerstvo vnitra České republiky ve vyhlášce č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii. Podle této vyhlášky se odbornými předpoklady rozumí znalost ústavního pořádku České republiky a právní úpravy těchto oblastí:

- obecní policie
- obecního zřízení a okresních úřadů
- shromažďování
- Policie České republiky
- trestního práva
- živnostenského podnikání
- zbraní a střeliva
- přestupků
- správního řízení
- bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích
- provozování soukromých bezpečnostních činností v rozsahu přiměřeném úkolům obecní policie podle příslušného zákona a znalost praktického uplatňování této právní úpravy¹³

Ověření znalostí ústavního pořádku a právní úpravy výše uvedené oblasti se provádí před zkušební komisí Ministerstva vnitra České republiky, přičemž přihláška ke zkoušce je dáвана ministerstvu obcí, k níž je strážník v pracovním poměru.

Přihláška musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno, příjmení a rodné číslo strážníka
  - b) místo jeho trvalého pobytu
  - c) datum ukončení školení a výcviku strážníka k výkonu oprávnění a používání služebních zbraní a donucovacích prostředků podle zákona
- termín a místo konání zkoušky oznámí Ministerstvo vnitra příslušné obci nejméně 30 dnů před jejím konáním.

Vykonání zkoušky se skládá s písemného testu a ústního přezkoušení. Písemný test a ústní zkouška musí být uskutečněny v jeden den. Písemný test vždy

---

¹³ Vyhláška Ministerstva vnitra České republiky č. 88/1996 Sb., Částka 30.

předchází ústní zkoušce. Ústní zkoušku lze vykonat až po úspěšném splnění písemného testu. Zkoušku lze považovat za úspěšnou, pokud strážník splní písemný test a vyhoví v ústním přezkoušení. Zkušební otázky pro písemný test a pro ústní přezkoušení stanovuje Ministerstvo vnitra. Do písemného testu jsou zařazeny 592 otázky a pro ústní přezkoušení 271 otázka. Při vlastním přezkoušení pak strážník odpovídá na 40 otázek v písemném testu. Test je omezen časovým limitem 50 minut.

V rámci ústního přezkoušení pak strážník odpovídá na tři otázky, z čehož jsou dvě teoretické (oblast obecní policie a oblast právních norem), třetí otázka je z oblasti praktických příkladů. Před odpovědí na otázky má strážník přiměřený čas na písemnou přípravu.

Tabulka č. 1 – Struktura písemného testu k výkonu povinností a oprávnění strážníka

<i>Problematika</i>	<i>Počet otázek</i>
Ústavní pořádek	34
Obecní policie	148
Obecní a krajské zřízení	49
Živnostenské podnikání	29
Právo shromažďovací	30
Policie České republiky	27
Trestní právo	69
Zbraně a střelivo	30
Přestupky a správní řízení	72
Provoz na pozemních komunikacích	89
Problematika odpadů	15
Celkem	592

V tabulce č. 1 je uvedena platná struktura otázek vytvořených Ministerstvem vnitra ČR¹⁴ pro písemný test a podíl jednotlivých okruhů na celkovém počtu otázek. V sestavených konkrétních testech jsou pak otázky jednotlivých okruhů zastoupeny v poměrném měřítku.

¹⁴ Vyhláška Ministerstva vnitra ČR č. 88/1996Sb., Částka 30

Z této tabulky pak jednoznačně vyplývá, že Ministerstvo vnitra ČR klade nejpodstatnější důraz na znalosti zákona o obecní policii. Je to opodstatněné skutečností, že strážníci při výkonu svých pravomocí zasahují do práv a svobod občanů. Tudíž musí znát dokonale svá práva, ale i své povinnosti. Důraz je při tom kladen na znalosti podmínek, za kterých je možné použít donucovací prostředky a nést důsledky, které mohou nastat při jejich neoprávněném použití.

Velká pozornost je věnována i okruhu z pravidel provozu vozidel na pozemních komunikacích, dále přestupkové problematice, správnímu řádu, jakož i otázkám trestního práva. Především tyto otázky jsou kladeny s akcentem na praktickou činnost strážníků při výkonu služby.

Tabulka č. 2 - Struktura otázek pro ústní přezkoušení k výkonu povinností a oprávnění strážníka

<i>Problematika</i>	<i>Počet otázek</i>
Část A: Zákon o obecní policii	45
Část B: Výběr z právních norem	
Ústava ČR, Listina základních práv a svobod	2
Zákony o obcích a krajích	4
Zákon o právu shromažďovacím	3
Zákon o Policii ČR	3
Trestní zákon a Trestní řád	46
Živnostenský zákon	4
Zákon o zbraních a střelivu	4
Zákon o přestupcích	30
Správní řád	4
Zákon o provozu na pozemních komunikacích a zákon o pozemních komunikacích	26
Část C: Praktické příklady	100
Ústní otázky celkem	271

Z obsahu písemného testu i přezkoušení je patrné, že se nevyžaduje od strážníků praktické prokazování znalostí z oblasti výcviku. Jedná se např. o použití zbraně, donucovacích prostředků, zdravotní přípravy, radiového provozu, praktického užívání administrativních úkonů pro přímý výkon služby a jiných, se kterými se strážníci při výkonu služby denně střetává.

Je nutné upozornit i na fakt, že při zkouškách Ministerstva vnitra ČR není od strážníků vyžadována oblast etiky policejní práce, komunikace s občany, asertivního chování jakož i dalších pravidel slušného chování a vystupování, které by posílilo postavení strážníka v pohledu veřejnosti.

Pro zkvalitnění odborné připravenosti strážníků obecních policí v rámci České republiky by bylo žádoucí věnovat se při přezkoušení a získání odborné způsobilosti i výše naznačeným otázkám, které by neměly za úkol pouze informovat o teoretické připravenosti strážníků, ale měly by za úkol informovat i o praktických dovednostech a v neposlední řadě i o osobnostních rysech strážníka.

Rozšíření přezkoušení o oblast praktických a sociálně psychologických dovedností by ve svém důsledku bylo ku prospěchu nejen samotných strážníků, ale i občanů měst a obcí, ve kterých strážníci vykonávají službu.

2.4 Obecně o výcviku a přípravě strážníků v České republice

V rámci České republiky není pojmenování jednotlivých základních forem přípravy a výcviku strážníků obecních policí jednotné. Tato skutečnost pramení z fakta, že v rámci České republiky neexistuje žádný dokument, který by upravoval oblast odborné přípravy a profesního výcviku. Pokusme se pro účely tohoto dokumentu sjednotit základní terminologii rozdělení procesu přípravy a výcviku strážníků obecních policí do tří základních kategorií:

- a) rekvalifikační – základní, nástupní kurzy
- b) prolongační – opakovací, inovační kurzy
- c) specializační kurzy a další vzdělávání

Rekvalifikační - základní a nástupní kurzy

Pod pojmem rekvalifikace si lze představit takové formování pracovních a profesních schopností člověka, které směřuje k osvojení si nového povolání,

nových pracovních a profesních schopností, které jsou více či méně odlišné od dosavadních.¹⁵

Formování pracovních schopností a dovedností v moderních systémech překračuje hranice úzké odborné kvalifikace a stále více zahrnuje i formování sociálních dovedností, formování osobnosti, vlastností a schopností, které hrají významnou roli v mezilidských vztazích, ovlivňují chování, vědomí a motivaci a ovlivňují tak individuální a kolektivní pracovní výkony.¹⁶

V případě strážníka se jedná o získání a osvojení takových znalostí a dovedností, které mu umožní získat zákonem předepsané osvědčení o odborné způsobilosti výkonu povinností a oprávnění strážníka.

Rozsah a obsahová náplň není upravena žádným zákonem ani jinou právní normou. Závisí pouze na konkrétním školícím zařízení, jak strážníka připraví ke zkoušce před komisí Ministerstva vnitra ČR.

Z obecného pohledu by rekvalifikační, či nástupní školení mělo obsahovat:

- složku teoretickou – která by představovala osvojení si teoretických základů cílových vědomostí
- složku praktickou – obsahující aplikaci teoretických vědomostí do praktických postupů a činností

Obsahy těchto kurzů by měl být koncipován tak, aby jeho absolvent mohl vykonávat praktickou činnost strážníka v kterékoliv obci České republiky. Důležitou součástí kurzu je školení a výcvik strážníků k výkonu oprávnění a používání služebních zbraní a donucovacích prostředků. Úspěšné absolvování tohoto školení je nezbytnou podmínkou pro podání přihlášky ke zkoušce z odborných předpokladů strážníka obecní policie před komisí MV ČR.¹⁷

Prolongační kurzy

Tyto kurzy vycházejí z omezení platnosti osvědčení o splnění odborných předpokladů na dobu 3 let.

Strážník není povinen tento kurz absolvovat, jelikož se může připravovat v rámci samostudia. Většina obecních a městských policií je však s ohledem na přípravu k vykonání zkoušky před komisí Ministerstva vnitra ČR organizuje. Jeho

---

¹⁵ Koubek J. Řízení lidských zdrojů, 3. vydání, Management Press, Praha 2004.

¹⁶ Gregar, A. Řízení lidských zdrojů, Brno, IMS, 2007.

¹⁷ Vyhláška ministerstva vnitra č. 88/1996 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii.

obsahem bývá opakování teoretických základů a upozornění na legislativní změny, ke kterým došlo v době od vykonání poslední zkoušky.

Specializační kurzy a další vzdělávání

V dané oblasti se jedná o prohlubování kvalifikace, pokračování odborného vzdělávání v oboru, ve kterém člověk pracuje na svém pracovním místě.¹⁸ V pohledu strážníků se tak může jednat o kurzy první pomoci, kurzy k řízení služebních dopravních prostředků s právem přednostní jízdy, o kurzy a školení pro vedoucí pracovníky obecních a městských policí a podobně. Tato oblast vzdělávání je různorodá a rozmanitá. Liší se podle konkrétní obce, v níž strážník vykonává službu.

2.5 Přípomínky k současnému systému přípravy a výcviku strážníků v ČR

Příprava a profesní výcvik strážníků obecních policí není v rámci České republiky jednotný a není stanoven totožný obsah výuky ani doba jejího trvání. To má za následek rozdílnou úroveň praktické připravenosti strážníků jednotlivých obecních policí, což se projevuje v neprofesionálním a neodborném výkonu služby strážníka obecní policie. V extrémních situacích pak mnohé případy neetického jednání strážníků vedou až k přestupkovému a trestnímu stíhání strážníků.

Zcela neupravená zůstává oblast další navazující přípravy v podobě seznamování strážníků s novelami právních norem, průběžný výcvik se zbraní a používání donucovacích prostředků. Záleží tedy pouze na strážníkovi, který je pověřen řízením útvaru obecní policie, jak se s otázkami další přípravy a vzdělávání svých podřízených vyrovná. Z tohoto vyplývá, že by bylo vhodné zamyslet se nad skutečností legislativní úpravy oblasti celé oblasti základního vzdělávání (nástupní kurzy), tak i oblasti odborné přípravy. V současné době tato otázka nabývá na svém významu především s novelami právních norem, jejichž důsledkem pak bývá navyšování pravomocí strážníků řešit i složitější skutkové podstaty přestupkových jednání. Práce strážníků se tak stává stále složitější a jsou kladeny vyšší nároky na přípravu a konečnou kvalifikaci.

Často diskutovanou otázkou je otázka tříletého opakování zkoušek odborné způsobilosti pro práci strážníka obecní policie.

---

¹⁸ Koubek J. Řízení lidských zdrojů, 3. vydání, Management Press, Praha 2004

Velké městské policie (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň a další), mají propracované vlastní systémy přípravy strážníků. Ovšem právě v těchto městech bývá diskutovaná otázka, na kterou nemají ani vedoucí pracovníci obecních policií jednotný názor je otázka uváděného tříletého období opakování zkoušek odborných předpokladů. Stěžují si na to, že jim v mezidobí prolongačních kurzů nezbývá dostatek času na prohlubování kvalifikace strážníků formou specializačních kurzů a školení. Na druhé straně menší a malé obecní policie tříleté období prolongačních zkoušek vítají, jelikož pro ně představují jedinou možnost, jak strážníka donutit k zopakování základních znalostí z oblasti práva a novel právních norem.

Možným řešením by mohl být povinný systém pravidelného doškolování strážníků. Takový systém by nahradil opakované skládání zkoušek před komisí Ministerstva vnitra ČR. Za úvahu by stála i myšlenka o vytvoření státem certifikovaných doškolovacích zařízení s jednotnou úrovní výuky.

3 VZDĚLÁVÁNÍ, PŘÍPRAVA A VÝCVIK STRÁŽNÍKŮ U MĚSTSKÉ POLICIE HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

3.1 Charakteristika Městské policie hlavního města Prahy

Základy Městské policie hlavního města Prahy byly dány v první polovině roku 1991. V této době ještě nebyl v platnosti zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Služba strážníků tehdy probíhala v civilním oděvu, neboť v té době uniformy obecní policie ještě neexistovaly.

Oficiálně pak Městská policie hlavního města Prahy vzniká až v roce 1992 na základě rozhodnutí zastupitelstva hlavního města Prahy obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy číslo 5 ze dne 26. 3. 1992, vydanou na základě zákona ČNR č. 410/1992 Sb., o obcích a č. 553/1991 Sb., o obecní policii. *„Zastupitelstvo hlavního města Prahy se usneslo dne 26. 3. 1992 vydat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení) a v souladu s ustanovením § 1 odst. 1 zákona ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii, tuto obecně závaznou vyhlášku: Zřizuje se Městská policie hlavního města Prahy (dále jen "městská policie").“* Městská policie hl. m. Prahy plní úkoly, které vyplývají ze zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii na území hlavního města Prahy. Její činnost je zaměřena zejména na zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku a na řešení přestupků proti bezpečnosti plynulosti silničního provozu, odhaluje přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, na úseku ochrany veřejné zeleně a dalších. Při výkonu své činnosti úzce spolupracuje s orgány města a příslušnými městskými částmi. Plní také řadu úkolů na základě požadavků obecních úřadů. Jde zejména o předvádění osob ke správnému řízení, asistence při zajišťování veřejného pořádku při pořádání různých kulturních a sportovních akcí a podobně.

Ve svých počátcích byla Městská policie hl. m. Prahy členěna na 13 obvodních velitelství. V současnosti je Městská policie hl. m. Prahy organizačně rozdělena na 15 obvodních ředitelství a celoměstských útvarů – Útvar psovodů, Útvar metro, Útvar dopravní. Přímý výkon služby je zabezpečován pěšími, motorizovanými a cyklistickými hlídkami.

3.2 Vstupní nároky na uchazeče o práci na pozici strážníka Městské policie hl. m. Prahy

Požadavky na uchazeče o práci strážníka Městské policie hlavního města Prahy vycházejí z požadavků daných zákonem č. 553/1991 Sb. O obecní policii a v určitých ohledech jsou upřesněny:

- Občan České republiky, starší 21 let.
- Nejméně střední odborné vzdělání (vyučení).
- Tělesná a duševní způsobilost.
- Zdravotní způsobilost (výborný zdravotní stav).
- Bezúhonnost a spolehlivost (uchazeč nesmí být soudně trestán ani stíhán).

Výběrové řízení obsahuje:

1. Zkušební část, což představuje testy tělesné a duševní způsobilosti důležité k výkonu práce strážníka.
2. Zdravotní část, tj. vstupní lékařská prohlídka.
3. Personální část, ve které uchazeč vyřizuje personální podklady.

S ohledem na téma této práce je vhodné se zaměřit pouze na zkušební část výběrového řízení, tedy na tělesné testy a testy duševní způsobilosti. Zákon č. 553/01991 Sb. Nespecifikuje, jakou formou a kým musí být tělesná a duševní způsobilost uchazeče ověřena. Strážníci jsou v pracovním poměru k obci a je pouze v její kompetenci, v souladu s platným právním řádem České republiky, rozhodovat způsobu ověřování tělesné a duševní způsobilosti uchazeče.

Tělesné testy

Cílem ověření fyzické způsobilosti je posoudit úroveň rozvoje pohybových schopností a dovedností uchazeče. Prověření je organizováno formou testů, které obsahují celkem 5 sestav, neobsahují položku plavání. Jedná se o následující položky:

1. Člunkový běh 4 x 10 metrů
2. Cvičební sestava s tyčí
3. Klik – vzpor ležmo opakovaně
4. Leh – sed opakovaně
5. Běh na 12 minut

Popis a hodnocení jednotlivých testů budou uvedeny v příloze. Celkový součet bodů z jednotlivých disciplín musí splňovat minimálně 50 bodů. Je nutné uvést, že v žádné disciplíně nesmí uchazeč získat méně jak 5 bodů.

Hodnocení uchazeče

50 a více bodů – uchazeč splnil podmínky fyzické způsobilosti přijetí

49 a méně bodů – uchazeč nesplnil podmínky fyzické způsobilosti přijetí

Testy duševní způsobilosti (psychologická diagnostika)

Pro objektivní posouzení uchazeče je nezbytné zaměřit vyšetření do následujících oblastí:

- Posouzení intelektových schopností, předpoklad je alespoň průměrných výsledků.
- Koncentrace pozornosti.
- Základní osobnostní rysy.
- Sociální inteligence.
- Kvalita verbálního a písemného projevu.
- Osobní a rodinná anamnéza.

Testová baterie používaná u Městské policie hl. m. Prahy je sestavena z:

I-S-T (Amthauer) – posuzování schopností verbálních, matematických krátkodobé paměti a plošné i prostorové představivosti. Test trvá 90 minut. Kromě vlastních výsledků je důležitým zdrojem informací o chování uchazeče, ze kterého lze odvodit i odolnost vůči zátěži, unavitelnost, schopnost respektovat instrukce a pravidla „hry“ a schopnosti učit se. Standardizovaný výstup testu a jeho úprava jej dělá zajímavými pro komerční sféru. Testovaná osoba obdrží svůj celkový profil v podobě křivky, jako i skóry pro jednotlivé oblasti inteligence, jako je verbální, numerická, figurální inteligence, paměť. Test tak poskytuje diferencovanější a bohatší informace pro testovanou osobu než jen celkový výsledný skór. Protože I-S-T umožňuje diferencované hodnocení intelektu, nachází své uplatnění v poradenství například při volbě dalšího studijního či profesního zaměření, nebo při posuzování předpokladů při výběru na určitou pracovní pozici.¹⁹

---

¹⁹ Svoboda, M. Psychologická diagnostika dospělých. Praha: Portál 1999.

Dotazníkové metody zaměřené na osobnost uchazeče:

EPQ-R – Eysenckovy osobní dotazníky pro dospělé, měří dimenze extroverze – introverze ve vztahu k neuroticismu čili k dimenzi emocionální lability a stability, neschopnosti empatie, sklon k podlehnutí návykovým látkám a škálu lži. To pak vypovídá o sociabilitě, komunikačních schopnostech a dovednostech, adaptaci, adjustaci, sebekontrolě, aktivitě či pasivitě, smyslu pro zodpovědnost, o frustrační toleranci, zvládnutí stresu a zátěžových situací.

SPIDO - Jedná se o soubor dotazníků se širokým uplatněním. Je možné ho použít všude tam, kde se jedná o poznání těch kvalit osobnosti, které jsou potřebné při zvládnutí náročných životních událostí. Vypovídají o impulzivité, vzrušivosti, sklonu k riskování, kognitivní průchodnosti, emoční stabilitě.

PASKO - Dotazník zjišťuje interakční tendence a sebevnímání osobnosti. Postihuje tři základní faktory: průbojnost versus adaptivnost, stabilita versus dynamičnost a kontaktivnost versus uzavřenost. Specifikem je skutečnost, že respondent nevyovídá podle uvedených škál, ale na základě principu preferencí vybírá vlastnosti, které podle něho nejvíc vystihují jeho povahu, tendenci nebo sklon. Je zaměřen na zjištění míry průbojnosti, stability, kontaktivnosti, obezřetnosti, uvážlivosti a troufalosti.

Freiburský dotazník – vypovídá o sklonu k agresivitě, míře vnitřní sebejistoty, míře flegmaticnosti, dráždivosti, emoční stabilitě a dalších osobnostních rysů.

Baum-test - Jedná se o psychologickou diagnostickou metodu projektivního typu. Jde o kresbu listnatého ovocného stromu vyvinutá K. Kochem. Slouží k doplnění osobnostních dotazníků tzv. projektivní technikou.

Součástí testové baterie je rukou psaný životopis, ve kterém uchazeč podává informace o rodinném i osobním vývoji. Druhotně pak slouží jako zdroj informací o schopnosti písemného projevu, úrovně pravopisu, stylistiky, pestrosti slovní zásoby. Umožňuje základní grafologické posouzení. V závěrečném řízeném rozhovoru je posuzován způsob navázání kontaktu, vyjadřovacích schopností a chování uchazeče, motivace, reálnost představ o pracovní náplni, doplnění a případné vyjasnění informací uvedených v životopisu.

Na základě takto zjištěných informací pak psycholog zvažuje uchazečovy předpoklady pro výkon práce strážníka.

Hodnocení uchazeče je následovné:

- a) splnil podmínky duševní způsobilosti přijetí.
- b) nesplnil podmínky duševní způsobilosti přijetí

V následné tabulce č. 3 jsou dokumentovány počty uchazečů, kteří jsou vedeni ve výběrovém přijímacím řízení

Tabulka č. 3 – Porovnání vybraných ukazatelů výběrového přijímacího řízení strážníka – uchazeče MP hl. m. Prahy
(Zdroj – Personální útvar Městské policie hl. m. Prahy)

<i>Rok</i>	<i>Evidovaní uchazeči</i>	<i>K tělesným testům nastoupilo</i>	<i>Tělesné testy splnilo</i>	<i>Tělesné testy nesplnilo</i>	<i>K testům duševní způsobilosti nastoupilo</i>	<i>Testy duševní způsobilosti splnilo</i>	<i>Testy duševní způsobilosti nesplnilo</i>	<i>K MP Praha nastoupilo</i>
2000	2596	1561	1134	427	1161	381	780	321
2001	1731	1064	764	300	785	293	492	252
2002	1719	959	692	267	740	239	501	205
2003	3195	1923	1457	466	1520	426	1094	320
2004	3193	2028	1366	662	1380	351	1029	249
2005	1885	1217	803	414	836	232	604	249
2006	1735	1124	704	420	1035	377	658	678
2007	2298	1565	915	650	1635	777	858	322
Celkem	18352	11441	7835	3606	8092	3076	6016	2596

Dlouhodobé zkušenosti ukazují, že úspěšnost duševních testů se pohybuje kolem 25%. Počty uchazečů a přijatých zájemců o práci u Městské policie hl. m. Prahy jsou ovlivněny řadou vnitřních i vnějších faktorů. Mezi nejdůležitější faktory lze zařadit:

- Extenzivní růst organizace jako celku.
- Zvýšené nároky na vstupní vzdělání uchazečů.
- Zvýšené nároky na vstupní duševní a fyzické vlastnosti uchazečů.
- Klesající a vzrůstající míra nezaměstnanosti.
- Sociální a ekonomické podmínky obyvatelstva.
- Zvyšující se prestiž postavení povolání strážníka ve společnosti.
- Aktivní přístup organizace k přijímání nových pracovníků (celorepubliková inzerce ve sdělovacích prostředcích, vlastní internetové stránky, spolupráce s úřady práce).

Zatímco v prvních letech působnosti Městské policie hl. m. Prahy byl přijímán každý druhý až třetí uchazeč, v současné době je to každý dvanáctý až čtrnáctý uchazeč. Nepřijetí k Městské policii hlavního města Prahy přitom není způsobeno pouhým odmítnutím pro nedostatek volných míst, ale důvodem je především nesplnění vstupních požadavků. V případě Městské policie hl. m. Prahy nelze hovořit o náborech nových strážníků, ale o důsledném výběru spočívajícím v testování vstupních fyzických a duševních vlastností uchazečů. Právě důsledný výběr je příčinou výrazného nepoměru mezi počtem uchazečů a počtem skutečně přijatých nových strážníků.

Tabulka č. 4 – Porovnání počtu uchazečů podle dosaženého stupně vzdělání

(Zdroj: Personální útvar Městské policie hl. m. Prahy)

<i>Rok</i>	<i>Celkem</i>	<i>Základní vzdělání</i>	<i>Střední odborné (bez maturity)</i>	<i>Úplné střední vzdělání</i>	<i>Vysokoškolské vzdělání</i>
2000	2596	29 – 1,1%	184 – 70,9%	692 – 26,7%	34 – 1,3%
2001	1731	22 – 1,3%	119 – 68,9%	492 – 28,4%	24 – 1,4%
2002	1719	11 – 0,6%	114 – 66,7%	534 – 31,1%	28 – 1,6%
2003	3195	36 – 1,1%	205 – 64,3%	104 – 32,8%	59 – 1,8%
2004	3193	23 – 0,7%	176 – 55,4%	132 – 41,4%	80 – 2,5%
2005	1885	6 – 0,3%	1004 – 53,3%	822 – 43,6%	53 – 2,8%
2006	1735	3 – 0,1%	986 – 56,8%	713 – 41,1%	34 – 2%
2007	2298	2 – 0,1%	1340 – 58,3%	886 – 38,6%	70 – 3%

V tabulce č. 4 je uvedeno porovnání počtu uchazečů a jejich vzdělání. Z této tabulky je patrné, že zájemci o práci v Městské policii hl. m. Prahy mají různý stupeň a úroveň vzdělání, což se projevuje při vlastním procesu vzdělávání a práci lektorů při jejich dalším vzdělávání. O tomto je pojednáno na straně 28 tohoto textu. V této tabulce je dokumentováno, že stoupá procento uchazečů s úplným středoškolským vzděláním ukončené maturitou a dále uchazečů s vysokoškolským vzděláním. Naopak, klesá počet uchazečů se základním vzděláním, kdy v letech 2005 – 2007 to byl počet uchazečů pod číslici 10. Tento trend svědčí o zvyšujících se požadavcích a nárocích na profesi strážníka.

3.3 Systém vzdělávání, přípravy a výcviku strážníků u Městské policie hl. m. Prahy

Ustanovení § 4 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii vymezuje podmínky, kdo se může stát strážníkem obecní policie. Jednou z podmínek, aby se uchazeč mohl stát strážníkem je řádné vyškolení a vycvičení k vykonávání povinností a oprávnění podle zákona o obecní policii. V ustanovení § 25 zmiňovaného zákona je přímo zakotveno, že školení a výcvik strážníků k výkonu oprávnění, používání služební zbraně a donucovacích prostředků zajišťuje obec, jež obecní policii zřídila.

Vyškolení a vycvičení je povinná učinit nejpozději do šesti měsíců od přijetí do pracovního poměru. Základní formou odborné přípravy strážníků jsou vzdělávací zařízení organizovaná jednotlivými obcemi, která se zaměřují na přípravu svých strážníků. Bývají realizována jen u obecních policií větších obcí, které mají dostatečný počet strážníků a finančních prostředků. V současnosti existují tyto vzdělávací instituce u statutárních měst, např. Praha, Brno, Plzeň, Ostrava.

Systém vzdělávání v podmínkách Městské policie hlavního města Prahy je upraven „Směrnici o vzdělávání v podmínkách Městské policie hl. m. Prahy.“ Za získávání, prohlubování a zvyšování kvalifikace je odpovědný „Útvar vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy“, kde jako strážníci-čekatelé absolvují tříměsíční studium, v jehož závěru skládají zkoušku odborné způsobilosti před komisí jmenovanou ministerstvem vnitra ČR. Ve své činnosti úzce spolupracuje s jednotlivými úseky ředitelství územními útvary Městské policie hl. m. Prahy.

Systém vzdělávání je organizován těmito formami:

1. Základní odborná příprava

- Vstupní školení
- Nástupní kurz
- Nástavbový kurz

2. Zdokonalovací příprava

- Prolongační kurz
- Kurz specialistů
- Střelecký výcvik
- Speciální fyzický výcvik
- Kurz získání oprávnění řízení služebních motorových vozidel

3. Studium na středních, vyšších odborných a vysokých školách

- Studium při zaměstnání na středních a vyšších odborných školách
- Studium při zaměstnání na vysokých školách²⁰

Základní odborná příprava:

Základní odborná příprava připravuje strážníky - čekatele k přímému výkonu služby a skládá se z:

Úvodní části, kterou tvoří nezbytná povinná školení bezpečnosti práce a požární ochrany. Jedná se o jednodenní rázové školení, jelikož zaměstnavatel vyplývá povinnost zajistit novým zaměstnancům vstupní školení o právních a ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Jeho obsah je dán pracovně právními předpisy (čerpá především ze Zákoníku práce) a základními předpisy bezpečnosti práce. Školení vede a provádí technik bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Hlavní část základní odborné přípravy tvoří **nástupní kurz**. Úkolem tohoto kurzu je příprava strážníků – čekatelů po teoretické i praktické stránce ke složení zkoušky potřebné k získání „Osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů k výkonu povinností a oprávnění“ (dále jen osvědčení strážníka),

---

²⁰ Směrnice ředitele Městské policie hlavního města Prahy č. 35/2005 o vzdělávání v podmínkách Městské policie hl. m. Prahy, hlava I, článek 2, Praha 2005.

podle zákona ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii, a ke složení zkoušky odborné způsobilosti v souladu se zákonem č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu.

Významu tohoto kurzu odpovídá i jeho rozsah a organizace. Kurz je organizován v rozsahu 12 týdnů formou prezenční středoškolské výuky s praktickými cvičeními. Je složen z teoretické a praktické výuky. Při teoretické výuce je preferován dialogický způsob výuky, jejichž podstatou je obousměrný tok informací od vzdělavatele ke vzdělávanému a opačně a také mezi vzdělávanými navzájem a existence interakce mezi činiteli edukačního procesu.

Z této podstaty vyplývá samozřejmě aktivita všech zúčastněných, a proto jsou dialogické výukové metody zařazeny mezi tzv. aktivizační výukové metody²¹.

Za pozitivní stránky této výukové metody lze považovat vyšší aktivitu všech účastníků, přirozenost této metody zejména pak mezilidské komunikaci, zpětná informace o průběhu a kvalitě osvojovacího procesu.

K nevýhodám pak lze zařadit značnou časovou náročnost, výrazný limit počtu účastníků. Jsou náročné pro vzdělavatele, a to zejména na jeho přípravu, pohotovost a kreativitu při usměrňování dialogu.

V úvodních výukových blocích jsou nevyhnutelné monologické výukové metody, jejichž podstatou je jednosměrnost toku informací od vzdělavatele ke vzdělávanému, převažující jednosměrnost působení, a to vzdělavatele na vzdělávaného, slabá úroveň (až absence) vzájemnosti. Monologické metody se tudíž vyznačují výraznou aktivitou vzdělavatele, avšak nízkou aktivitou vzdělávaných, až jejich pasivitou.

Klasickým příkladem monologické výukové metody bývá přednáška. Pozitiva monologické výukové metody jsou zejména hutnost toku informací, možnost vyložení obsáhlých celků učební látky, časová úspornost, možnost realizace většího počtu účastníků, možnost objasnit prezentovanou problematiku v systému. Souhrnně tak bývá monologická výuková metoda oceňována jako takový přístup, při němž je možné zprostředkovat velké množství informací většímu počtu vzdělávaným v relativně krátkém čase. Za výrazná negativa monologických výukových metod lze považovat:

- nízkou aktivitu vzdělávaných

---

²¹ Jedličková, I. Úvod do andragogiky, Brno, IMS, 2006.

- převažující zaměření na jediný ze smyslů, na sluch a s ním související náročnostna soustředění rychlá unavitelnost
- absenci zpětné informace pro vzdělávané i vzdělavatele o průběhu a kvalitě osvojovacího procesu
- náročnost pro vzdělavatele.

Nízká aktivita vzdělávaných představuje samozřejmě zásadní úskalí. Proces vzdělávání není procesem pasivního přijímání informací a při zmiňované nízké aktivitě účastníků je proces osvojování učební látky ohrožen a jeho výsledek nejistý, zvláště když jsou kladeny vysoké nároky na soustředění vzdělávaných.

Samotné absolvování nástupního kurzu není nezbytné a ředitel Městské policie hl. m. Prahy může v odůvodněných případech povolit individuální přípravu. Strážník čekatel však může být připuštěn k vykonání zkoušky potřebné k získání „osvědčení strážníka“ pouze za předpokladu, že absolvuje fyzický a střelecký výcvik, úspěšně splní zkoušky ze speciálního fyzického výcviku a získá zbrojní průkaz.

Pedagogickým problémem při vzdělávání strážníků – čekatelů v nástupním kurzu se jeví jejich zcela evidentně nesourodá „startovní parketa“. To znamená, že v příslušném kurzu se vždy sejdou jedinci, u nichž je velký rozptyl jak věkový, tak vzdělanostní a zkušenostní.

Je tedy nutné poukázat na to, že je velice obtížné stejným způsobem dále vzdělávat, jakož i profesně připravovat strážníka – čekatele s již získaným vysokoškolským vzděláním nebo strážníka – čekatele „pouze“ vyučeného. Zde se pak musí příslušní lektori řídit pedagogickým přístupem – od nejpomalejšího, či vzdělanostně nejslabšího.

Při zachování tohoto principu je pro každého lektora velice potěšující, když se tento tzv. vzdělanostně nejslabší žádoucím a zdravým způsobem motivuje k procesu vzdělávání a profesní připravenosti v závěrečném kurzu pak zpravidla nebývají rozdíly mezi ním a ostatními.

**Tabulka č. 5 - Plán teoretické přípravy strážníků Městské policie hl. Prahy
v rámci nástupního kurzu**

(Zdroj.: Městská policie hl. m. Prahy)

Pořadí	Příprava- výcvik	Počet hodin
1.	Trestní právo hmotné	56
2.	Přestupky	50
3.	Živnostenský zákon	10
4.	Trestní právo procesní	12
5.	Spojovací příprava	4
6.	Zákon o Policii ČR	10
7.	Vyhlášky hlavního města Prahy	10
8.	Zákon o obecní policii	32
9.	Ústavní právo	24
10.	Dopravní služba	26
11.	Psychologie	24
12.	Kriminalistika	24
13.	Interní předpisy	6
14.	Školení bezpečnosti práce	2
15.	Teorie střelby	20
	Celkem	310

Jak již bylo uvedeno na str. 24, další z forem vzdělávání strážníků Městské policie hl. m. Prahy je nastavbový kurz.

Tabulka č. 6 - Tematický plán přípravy a výcviku strážníků Městské policie hl. m. Prahy v rámci nastavbového kurzu

(Zdroj.: Městská policie hl. m. Prahy)

Pořadí	Příprava- výcvik	Počet hodin
1.	Střelecká příprava – ostré střelby	36
2.	Zpracování úředních písemností + základy práce s výpočetní technikou	26
3.	Školení řidičů	20
4.	Fyzická příprava	20
5.	Seznámení s interními předpisy	16
6.	Základní zdravotní přípravy	8
7.	Přednášky smluvních organizací – PVK, TSK, IPA, Policie ČR	6
8.	Výuka střelby na laserové střelnici	4
9.	Návštěva útvaru psovodů	6
10.	Taktika zákroků	20
11.	Topografie Prahy	4
12	Přednášky ředitelů Obvodních ředitelství MP	2
	Celkem	168

Poznámka: PVK – Pražské vodovody a kanalizace a.s.

TSK – Technická správa komunikací

IPA – Mezinárodní policejní sdružení

Zdokonalovací příprava

Cílem zdokonalovací přípravy strážníků Městské policie hl. m. Prahy je prohlubování a upevňování praktických a teoretických znalostí strážníků pro potřeby výkonu služby a k prodloužení platnosti osvědčení strážníka. Jejich podstata spočívá v praktickém osvojování dovedností a znalostí. Jeho součástí jsou:

- Prolongační kurzy
- Kurzy specialistů
- Střelecký výcvik
- Speciální fyzický výcvik
- Kurz k získání oprávnění k řízení služebních motorových dopravních prostředků

Prolongační kurzy

Kurzu se účastní ti strážníci, kterým končí platnost osvědčení strážníka a to zpravidla tři měsíce před vypršením této platnosti. Kurz je organizován v rozsahu pěti pracovních dnů a předpokládá, že strážníci před vstupem do něho věnují čas samostatné přípravě, samostudiu.

Výuka v tomto kurzu probíhá formou dialogických výukových metod. V samotném kurzu jde o sjednocení a prohloubení informací, včetně odstranění nejasností ze samostatné přípravy.

Po absolvování kurzu je prováděno přezkoušení strážníků k prodloužení platnosti osvědčení strážníka komisí stanovenou Ministerstvem vnitra ČR. Kurz tak reaguje na aktuální změny legislativního systému, s nímž strážníci pracují. Na tomto místě je dále nutné zmínit se i o aktuální problematice prolongačních kurzů. Jako problémem u prolongačního kurzu je bohužel velmi častá neúspěšnost jejich účastníků při závěrečném přezkoušení. Tento fakt je zcela jasně dán tím, že řada strážníků v přímém výkonu služby zcela evidentně podceňuje svoji samostatnou individuální přípravu, tedy nevěnují dostatečnou váhu samostudiu k prolongačním zkouškám. Dochází tak k situacím, kdy strážník tzv. „nevidí“ téměř tři roky příslušné zákony, vyhlášky, či příslušné předpisy limitující jeho činnost. To se negativně odráží nejen v neúspěšnosti při závěrečné zkoušce, ale projevuje se i v přímém výkonu služby, což je odrazem či zrcadlem kritiky veřejnosti na špatnou úroveň a profesní připravenost strážníků.

Proto na Útvaru vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy vyvstává do popředí otázka nutnosti organizovat zmíněné prolongační kurzy jiným způsobem, než je dosud praktikován.

Jinými slovy, je nutné vytvořit za účelem zvýšení odbornosti a úspěšnosti takový systém průběžného vzdělávání, který by strážníky přímo „donutil“ více se věnovat své osobní profesní přípravě, což se projeví pozitivně jednak při absolvování prodlouženého kurzu a složením závěrečné zkoušky, ale i v průběhu výkonu služby, profesionálním vystupováním a řešením aktuálních situací, což se jistě promítne v hodnocení práce strážníků veřejností.

Kurzy specialistů

Tyto kurzy jsou organizovány jednak pro strážníky zařazené do funkcí a dále pro strážníky, kteří jsou personální rezervou pro zařazení do vedoucích funkcí. Kurzy jsou obsahově zaměřeny na řízenou profesní přípravu s prvky manažerských dovedností, sociálně – psychologického výcviku a speciální přípravou na zvládnutí činností dané vedoucí funkce. Sociálně – psychologickým výcvikem jsou pak strážníci zařazení do vedoucích funkcí na to, že ve výkonu své funkce budou úspěšnější, čím lépe budou umět pozorovat, identifikovat a interpretovat signály, které zaznamenávají v chování u svých podřízených.

Je tedy důležité, aby strážník zařazený do vedoucí funkce dokázal včas vidět obtíže u svých podřízených, rozpoznat jejich příčiny, nalézt překážky vedoucí ke k případnému snížení výkonu a naučit se na ně reagovat tak, aby byly tyto překážky postupně odstraňovány. Při výcviku strážníků ve vedoucích funkcích je nutné přizpůsobit typ výcviku složení podřízených strážníků a požadavkům kladeným na výcvik a praktickým požadavkům při přímém výkonu služby strážníka. Obsahem kurzů bývá i výcvik pro získání potřebných dovedností podle specifických požadavků k místu výkonu služby (jazykové dovednosti, práce s výpočetní technikou a podobně). Do této skupiny se řadí i studijní pobyty a pracovní stáže. V tomto kurzu bývají uplatňované zejména problémové výukové metody, metody řešení problému. Podstata těchto metod spočívá v tom, že do interakce vzdělavatel – vzdělávaný je vložena problémová situace. Výukové téma má tak podobu problému, který je zapotřebí vyřešit.

V průběhu jeho řešení probíhá důležitý osvojovací proces. Tato metoda se vyznačuje aktivitou všech zúčastněných, převažuje vysoká aktivita vzdělávaných. Bývají zařazovány mezi aktivizační výukové metody²².

---

²² Jedličková, I. Úvod do andragogiky, IMS, Brno 2006.

Speciální fyzický výcvik

Speciální fyzický výcvik je určen jak pro strážníky čekatele, tak i pro strážníky zařazené v nastavbovém kurzu a strážníky v přímém výkonu služby. Strážníci v přímém výkonu služby se výcviku účastní v rozsahu minimálně jedné dvouhodinové lekce v měsíci. Obsahově je výcvik zaměřen na základní sebeobranépraktiky strážníka, vedení zákroku, ofenzivní použití donucovacích prostředků, procvičování taktických prvků a speciálních dovedností navazujících na střeleckou a taktickou přípravu s využitím modelových situací.

Při tomto výcviku jsou využívány metody výcvikové (praktické), které představují poněkud specifické postavení ve škále výukových metod. Nepředstavují tak důsledně odlišnou variantu interakce vzdělavatel–vzdělávaný, jsou ale svébytným souborem postupů k dosažení vzdělávacího cíle. Jejich podstata tkví v praktickém procvičování a osvojování dovedností až do úrovně návyků. Praktickou přípravou, jejíž hlavní náplní je opakovaný trénink, se zaměřuje až k návykovým aplikacím vědomostí osvojované látky v profesních činnostech.

Střelecký výcvik

Střelecký výcvik absolvují všichni strážníci zařazení do přímého výkonu služby povinně 2x ročně, ostatní strážníci alespoň 1x ročně. I v tomto výcviku se užívají výcvikové, praktické metody.

Obsahem střeleckého výcviku je procvičení:

- základní manipulace se střelnou zbraní
- způsobů tazení zbraně
- zaujetí poloh ke střelbě
- způsoby střelby na různé cíle
- stažení zbraně a jejího uložení do pouzdra

Kurz získání oprávnění k řízení služebních motorových dopravních prostředků

Tento kurz je určen pro strážníky, kteří jsou zařazení jako řidiči služebních motorových vozidel vybavených zvláštním výstražným zařízením. Osvědčení profesní způsobilosti nazývané zjednodušeně „profesní průkaz“ musí mít řidič vozidla s výstražným světlem modré barvy.

Kurz má rozsah dvou dnů. Pro ostatní řidiče jsou organizovány jednodenní kurzy k získání či obnově referentského oprávnění – oprávnění řídit služební motorová vozidla bez zvláštního výstražného zařízení. Tito řidiči se povinně účastní školení jedenkrát ročně. Tyto kurzy mají formou výuky a výcviku pomoci strážníkům získat některé nové znalosti a dovednosti (jak obecné, tak týkající se řízení motorového vozidla, k jehož řízení je třeba příslušné skupiny řidičských oprávnění) a dále prohloubit znalosti a dovednosti řidičem – strážníkem již získané v rámci výuky a výcviku k získání řidičského oprávnění,

Tabulka č. 6 - Plán praktické přípravy strážníků Městské policie hl. m. Prahy v rámci nástupního kurzu

(Zdroj.: Městská policie hl. m. Prahy)

Pořadí	Příprava- výcvik	Počet hodin
1.	Taktika služebních zákroků	20
2.	Fyzická příprava	80
3.	Střelecká příprava a ostré školní střelby	32
	Celkem	132

Další důležitou částí základní přípravy strážníků je „**nástavbový**“ kurz. Kurz trvá jeden měsíc a absolvují jej všichni strážníci, kteří ukončili „nástupní kurz“. Úkolem instruktorů v nástavbovém kurzu je upevnit a zdokonalit u strážníků získané teoretické a praktické znalosti a seznámit je s vnitřními normami Městské policie hl. m. Prahy pro praktický výkon služby. Tento kurz je obsahově zaměřen na komplexní procvičování služebních úkonů a zákroků strážníka v plné výzbroji a výstroji formou průpravných a modelových situací, při kterých probíhá osvojovací proces řešení daného problému. Jedná se tedy o problémové výukové metody, jejichž podstata spočívá ve vložení problémové situace, kterou je potřeba vyřešit. Tyto metody se pak vyznačují aktivitou všech zúčastněných. Součástí tohoto kurzu je i možnost získat oprávnění k řízení služebních motorových dopravních prostředků.

Studium na středních, vyšších odborných a vysokých školách

V systému vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy se pokládá za zvyšování kvalifikace studium, kterým zaměstnanec získá střední vzdělání s maturitní zkouškou, vyšší odborné vzdělání nebo vysokoškolské vzdělání v bakalářském nebo magisterském studijním programu.

Zaměstnanec, který byl příslušnou školou přijat ke studiu při zaměstnání, může písemnou formou požádat ředitele Městské policie hl. m. Prahy o uzavření dohody o zvyšování kvalifikace podle § 234 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Při uzavírání takové dohody se přihlíží zejména k druhu vykonávané práce a požadovanému vzdělání, pracovnímu hodnocení a studijnímu zaměření příslušné školy. Preferovány jsou školy poskytující vzdělání v oblasti právní, bezpečnostní, či obdobného zaměření. V hlavním městě Praze toto kritérium splňuje Policejní akademie České republiky. Je to státní vysoká škola univerzitního typu, vůči které vykonává Ministerstvo vnitra ČR působnost podle § 95 zákona o vysokých školách. PA ČR uskutečňuje v prezenční nebo kombinované formě bakalářský (Bc.), magisterský (Mgr.) a doktorský studijní program (Ph.D.). Studium v každém studijním programu je ukončeno soubornou státní zkouškou z vybraných předmětů a obhajobou bakalářské, diplomové nebo disertační práce.

Na PA ČR mohou studovat nejen policisté ve služebním poměru, ale i zaměstnanci ministerstva vnitra a ostatních resortů, jejichž složky rovněž uskutečňují ochranu práva. Škola je otevřena i civilním uchazečům, kteří po dosažení středoškolského vzdělání mají zájem studovat na vysoké škole s bezpečnostně právní problematikou a zvládnou náročné přijímací zkoušky. Absolventi nacházejí uplatnění v odpovídajících stupních řídicích funkcí a specializovaných profesí v resortu ministerstva vnitra, Policie ČR, v obecních a městských policiích.

Obecně ale platí, že studium musí být v souladu s potřebami Městské policie hl. m. Prahy. Na tomto místě je ale nutno podotknout, že na uzavření dohody o zvýšení vzdělání neplatí žádný právní nárok.

3.4 Aktuální směry v procesu vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy

Stále zvyšující se požadavky na práci strážníků Městské policie hl. m. Prahy vyžadují rovněž využívání nejnovějších metod procesu řízení a současně tak klade nejnovější metody řízení. Z toho zákonitě pramení zvýšení nároků na zkvalitnění odborného vzdělávání pro vedoucí pracovníky. Zdravé formování řídicích pracovníků není v současné době pouze jednorázovou záležitostí, ale stává se celoživotním procesem, ve kterém stále větší roli sehrává Útvar vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy se svými formami vzdělávání. Formování řídicích schopností, rozvoj znalostí a dovedností se tak stávají jednou z nejdůležitějších činností jak personálního řízení, tak procesu odborné přípravy. Je tudíž potřebné zajistit, aby rozvoj řídicích pracovníků Městské policie hl. m. Prahy byl stále v předstihu, aby tito pracovníci byli schopni pružně reagovat na požadavky současného trendu v profesním rozvoji Městské policie hlavního města Prahy.

Městská policie hl. m. Prahy tak přijala několik nových forem odborné přípravy řídicích pracovníků. Jednou z nových forem se stal „*Rozvojový program pro vedoucí pracovníky*“, který byl započat v roce 2005. Tento program byl smluvně zajištěn společností CAS 1²³ a společností EMO²⁴. Tyto společnosti po konzultaci Útvarem vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy připravily program, ve kterém řídicí pracovníci na úrovni ředitelů obvodních ředitelství a jejich zástupců celkem v pěti 8-mi hodinových blocích proškolily v následujících oblastech:

1. Mediatrénink
2. Základy personálního managementu
3. Manažerské dovednosti
4. Komunikace
5. Time management

Z průzkumu bylo zjištěno, že školení poskytlo vedoucím pracovníkům důležité informace v oblasti managementu, kdy se seznámili s modely jak personálního řízení, tak i s moderním manažerským řízením a základními nástroji řízení. V průběhu školení se do jisté míry sjednotila úroveň znalostí v této oblasti.

---

²³ Creativeand Smart.

²⁴ EmployeesManagementOrganizacion,s.r.o.

Bohatým přínosem se stal pro většinu účastníků mediatrénink. Účastníci se tak dověděli základní pravidla komunikace s masmédií a měli možnost si prakticky vyzkoušet televizní rozhovor ve studiu, který s nimi byl následně rozebrán a bylo poukázáno na chyby a nedostatky, kterých se zúčastnění dopouštěli.

Zcela novou záležitostí v oblasti vzdělávání strážníků Městské policie hl. m. Prahy je nový projekt „Rozvoje dalšího vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy“. Tento projekt je podpořen prostředky z Evropského sociálního fondu, státního rozpočtu České republiky a rozpočtu hl. m. Prahy. Projekt je realizován v kontextu Evropské Unie pro rozvoj celoživotního učení, dalšího vzdělávání a profesní přípravy. Za cíl si klade tyto cíle:

1. Vytvoření centra pro inovaci dalšího vzdělávání zaměstnanců Městské policie hl. m. Prahy, které spočívá ve vytvoření technického, technologického a personálního zázemí pro inovaci dosavadního systému.
2. Zpracování metodologie a metodiky vzdělávání strážníků MP hl. m. Prahy.
3. Zpracování studijních modulů vzdělávání, které budou zkvalitňovat a rozšiřovat stávající systém. Moduly budou zahrnovat politologii, EU, bezpečnost, psychologii, komunikaci, životní prostředí, teorii konfliktů a jazykovou přípravu (komunikace ve standardních situacích).
4. Pro jednotlivé moduly zpracovat studijní materiály – učební texty, manuály, počítačové aplikace, případové studie, testy.
5. Proškolení 50 lektorů, kteří by vyučovali na obvodních ředitelstvích MP hl. m. Prahy.
6. Nově vytvořené programy ověřit na vzorku cca 160 strážníků
7. Dosažené výsledky prezentovat na internetu, tak aby je bylo možné využít v širší praxi. Tento projekt by se pak měl stát vzorem pro novou koncepci v procesu přípravy zaměstnanců Městských policií v dalších centrech České republiky.

Tento projekt byl vypracován občanským sdružením „Politologický klub“ a na jeho realizaci by se kromě tohoto občanského sdružení, Městské policie hl. m. Prahy a podnikatelských subjektů měly účastnit i odborníci z vysokých škol – politologové, právníci, psychologové, lingvisté, odborníci na problém bezpečnosti, řešení krizových situací a EU.

Uvedené inovace programu by tak měly přispět ke zkvalitnění úrovně vzdělanosti a k rozvoji praktických schopností a návyků zaměstnanců Městské policie hlavního města Prahy. To je chápáno jako předpoklad zkvalitnění výkonu služby, zlepšení vztahu policie – občan a zvýšení úrovně bezpečnosti v Praze. K tomuto záměru je nutné uvést, že nyní je ve stavu projektu, dosud nebyl v praxi uplatněn.

3.5 Návrhy na možné změny v odborné přípravě strážníků Městské policie hlavního města Prahy

Útvar vzdělávání Městské policie hlavního města Prahy má poměrně podrobně zpracovaný systém profesní přípravy svých strážníků. Co do obsahu a rozsahu, jedná se o rozsáhlou koncepci odborné přípravy s návazností více typů vzdělávacích kurzů. Přesto by bylo vhodné zmínit o možných doplňujících návrzích a podnětech.

V teoretické části odborné přípravy strážníků by bylo vhodné jejich celoroční průběžné proškolení. V současné době se odborná příprava strážníků v přímém výkonu služby zaměřuje pouze na týdenní přípravu přímo před zkouškou z odborné způsobilosti strážníka. Podobný kurz byl na Útvaru vzdělávání MP hl. m. Prahy v minulosti realizován, ale z dostupných informací bylo zjištěno, že se jednalo o jednorázovou akci. Průběžné vzdělávání by mělo být samozřejmostí pro každého strážníka.

Další změny by bylo vhodné koncipovat do organizace tzv. prolongačních kurzů. Zde by stálo za úvahu vyzkoušet jiný systém, který by napomohl ke zvýšení úspěšnosti při prolongačních zkouškách osvědčení z odborné způsobilosti. Podle tohoto systému by strážníci absolvovali měsíc před vykonáním prolongační zkoušky týdenní kurz, ve kterém by probírali aktuální otázky vztahující se k prolongacím, který by byl ukončen konzultačním soustředěním. Tímto systémem by se podstatně snížilo procento neúspěšnosti při zkouškách.

Rovněž tak i v nástavbových kurzech by mohlo rovněž dojít ke zkvalitnění jejich obsahu. Bylo by vhodné realizovat přednášky zástupců orgánů a organizací státní správy, se kterými Městská policie hl. m. Prahy spolupracuje. Nejvyšší důraz by byl kladen na spolupráci s Policií České republiky. Strážníci by tak získali větší objem informací využitelných v přímém výkonu služby.

V praktické části odborné přípravy strážníků, tedy taktické přípravě, střelecké a fyzické přípravě je na Útvaru vzdělávání MP hl. m. Prahy na výborné úrovni. Nevyžaduje tak žádné podstatné změny ke zlepšení. Co se ale týká strážníků již zařazených v přímém výkonu služby, měli by častěji absolvovat odbornou střeleckou přípravu ve formě ostrých střelb. Nyní je tato příprava koncipována tak, že se strážník účastní 2x ročně ostrých střelb. Toto je vzhledem k neustále zvyšujícím se požadavkům na výkon služby nedostačující. Z tohoto pohledu by měli strážníci zařazení v přímém výkonu služby absolvovat častěji.

4. PROVEDENÍ VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

4.1 Teoretické směry

V rámci této práce bylo provedený výzkumný průzkum, který byl zaměřený na oblast vzdělávání Městské policie hlavního města Prahy.

Cílem průzkumu je zjistit, jak respondenti – strážníci vnímají a hodnotí proces svého vzdělávání a profesní přípravy, především pak rekvalifikační (nástupní kurz). U vzorce strážníků, kteří jsou v přímém výkonu služby je navíc zjišťován jejich celkový pohled na otázky vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy.

Rekvalifikační – nástupní kurz byl jako hlavní objekt průzkumu vybrán zcela záměrně, neboť zásadním způsobem ovlivňuje základní znalosti a dovednosti strážníků. Připravenost strážníků po absolvování rekvalifikačního kurzu se přímo odráží ve kvalitě výkonu služby na příslušných útvarech v rámci Městské policie hl. m. Prahy. Zejména subjektivní pocity dobré přípravy mají podstatný vliv na jistotu při rozhodování v přímém výkonu služby, na jejich schopnostech a dovednostech řešit jednotlivá protiprávní jednání.

Výzkumný problém provedeného průzkumu úzce navazuje na cíle vytyčené v úvodu diplomové práce. Věnuje se analýzám dosaženého vzdělání a vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy. Metoda anonymních dotazníků zkoumá názory respondentů – strážníků na úroveň přípravy a profesního výcviku. Data, která touto cestou byla získána, byla následně analyzována a posuzována ve vzájemných souvislostech. Provedený výzkumný průzkum se může stát inspirativním podnětem pro další rozvoj vzdělávacích programů v rámci Městské policie hl. m. Prahy a zároveň může přispět ke zkvalitnění současných vzdělávacích aktivit.

4.2 Formulace výzkumného problému, definování hypotéz a zvolené metody

Formulace výzkumného problému:

Zhodnocení úrovně základní odborné přípravy a profesního výcviku strážníků Městské policie hlavního města Prahy.

Hypotéza č. 1

Základní příprava (především nástupní kurz) u Městské policie hl. m. Prahy poskytuje novým strážníkům dostatek vědomostí a dovedností pro výkon služby.

Odůvodnění: Pro další rozvoj systému vzdělávání a profesní přípravy u Městské policie hl. m. Prahy je nutné znát názory samotných strážníků na proces vzdělávání, který v rámci organizace již absolvovali.

Hypotéza č. 2

System další přípravy strážníků a podpora zvyšování kvalifikace je pro strážníky Městské policie hl. m. Prahy nezbytným předpokladem pro úspěšný výkon služby.

Odůvodnění: narůstající pravomoci strážníků městských (obecních) policií spolu se změnami v právních normách kladou opodstatněně zvýšené požadavky na osobní přípravu každého jednotlivce. Správně koncipovaný systém přípravy a vzdělávání výrazně přispívá k osvojení si potřebných znalostí, nvyků a dovedností.

Zvolené metody:

Pro provedení výzkumného průzkumu byly použity tyto metody:

- sběr dat pomocí anonymních dotazníků
- analýza dat a jejich statistické zpracování
- komparace zjištěných dat a jejich interpretace

4.3 Popis výzkumného vzorku

Cílová skupina č. 1

Za cílovou skupinu č. 1 byli vybráni strážníci, kteří již absolvovali rekvalifikační (nástupní) kurz, úspěšně složili zkoušky potřebné k získání osvědčení k výkonu pravomocí strážníka a jsou zařazeni do nastavbového kurzu. Jde tedy o strážníky, kteří dosud nemají zkušenosti z praktického výkonu služby. Anonymní dotazníky byly vyplňovány v období listopad 2007 až leden 2008. Tímto dotazníkem bylo osloveno 120 strážníků, z tohoto počtu poskytlo odpovědi celkem 90 respondentů.

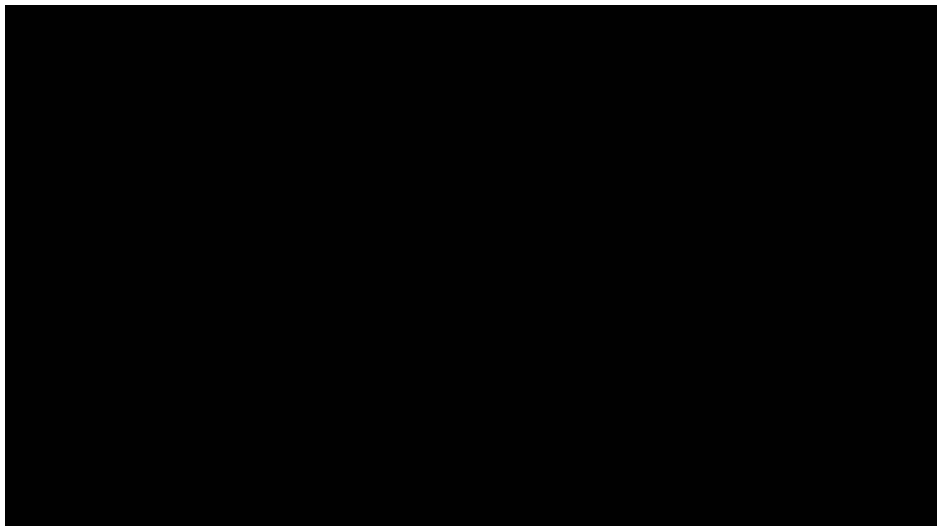
Cílová skupina č. 2

Jako cílová skupina č. 2 byli osloveni strážníci v přímém výkonu služby. Jedná se o velmi různorodou skupinu. Tuto skupinu tvoří strážníci, kteří jsou v přímém výkonu služby poměrně krátkou dobu, ale i strážníci, kteří mají za sebou dlouhou službu u městské policie. Respondenti zařazení v této skupině mají delší časový odstup od absolvování základní přípravy a jsou tak schopni i s ohledem na vykonávanou praxi, lépe posoudit její význam pro praktický výkon služby. Sběr těchto dat probíhal současně jako u cílové skupiny č. 1, tedy v období listopad 2007 až leden 2008 na Obvodních ředitelstvích Praha 8, 9 a 15. Osloveno bylo celkem 120 strážníků a odpovědi poskytlo 100 respondentů.

Získaná data pro popis cílových skupin jsou shrnuta a uvedena v následující tabulce a grafech.

Tabulka č. 7 – Dosažený stupeň vzdělání

Vzdělání	SO (vyučení)	ÚSO (maturita)	Ucelená část VŠ (bakalář)	Vysoká škola	Celkem
Cílová skupina č. 1	49	32	7	2	90
Cílová skupina č. 2	38	48	10	4	100
Celkem	87	80	17	6	190

Komentář k tabulce č. 7

Z hlediska vzdělání nemá 46% úplné střední vzdělání. Vzorek respondentů přibližně odpovídá struktuře vzdělání v rámci Městské policie hl. m. Prahy, rovněž tak odpovídá míře současného zvýšeného zájmu o zaměstnání Městské policie hl. m. Prahy, což vyplývá i z údajů obsažených v tabulce č. 4. Z tohoto pohledu se jedná o reprezentativní vzorek.

Tabulka č. 8 - Věk respondentů

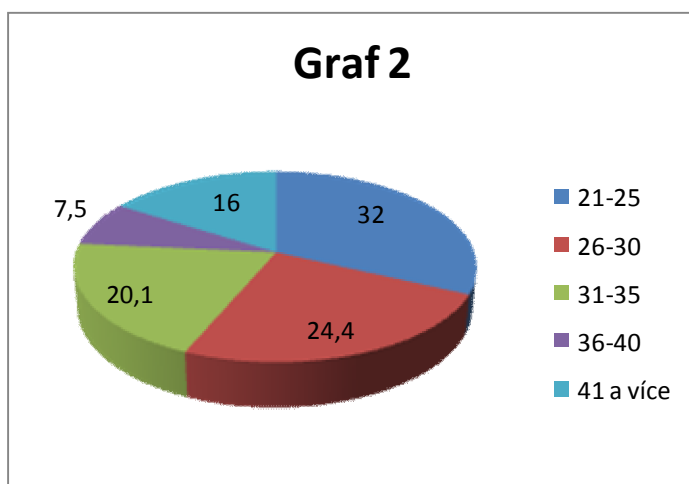
Věková kategorie	21-25	26-30	31-35	36-40	41 a více	Celkem
Cílová skupina č. 1	43	24	16	5	2	90
Cílová skupina č. 2	13	22	22	19	24	100
Celkem	56	46	38	14	26	190

Komentář k tabulce č. 8

Z tabulky vyplývá, že většina nových strážníků je ve věku do 25 let, následuje skupina do 30 let. Z těchto dat lze usuzovat, že zejména u mladších věkových kategorií narůstá zájem o práci u Městské policie hl. m. Prahy. Právě strážníci těchto věkových kategorií vidí určité sociální jistoty pro další život. Z grafu 2 pak vyplývá určitá věková vyváženost od 25 do 40 let.

Graf č. 2 – Věk respondentů

V grafu č. 2 je uveden porovnání věku respondentů.

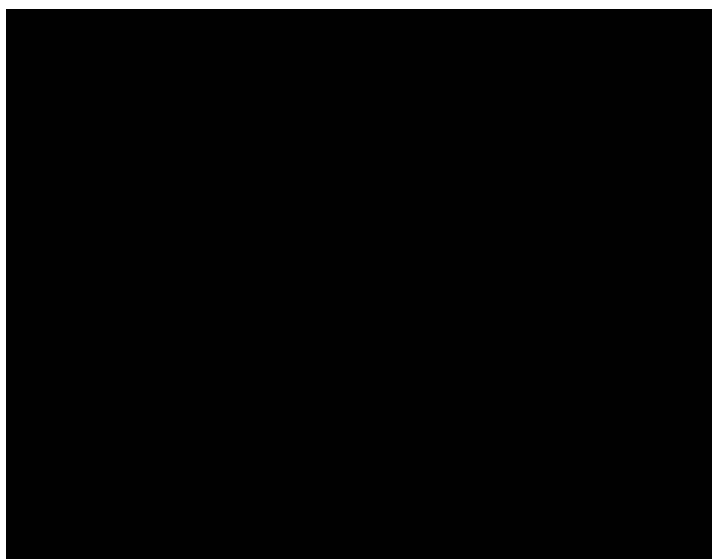
Tabulka č. 9 – Pohlaví respondentů

Pohlaví	Muž	Žena	Celkem
Cílová skupina č. 1	68	22	90
Cílová skupina č. 2	81	19	100
Celkem	149	41	190

Komentář k tabulce č. 9

Převažující většinu strážníků tvoří muži. Tento fakt se odráží v charakteru pracovní činnosti, kde jde o tzv. mužskou profesi. Tento stav se dal očekávat a není tudíž nijak překvapující. Bude jistě přínosem sledovat, jak se bude poměr mezi muži a ženami měnit.

Graf č. 3 – Pohlaví respondentů

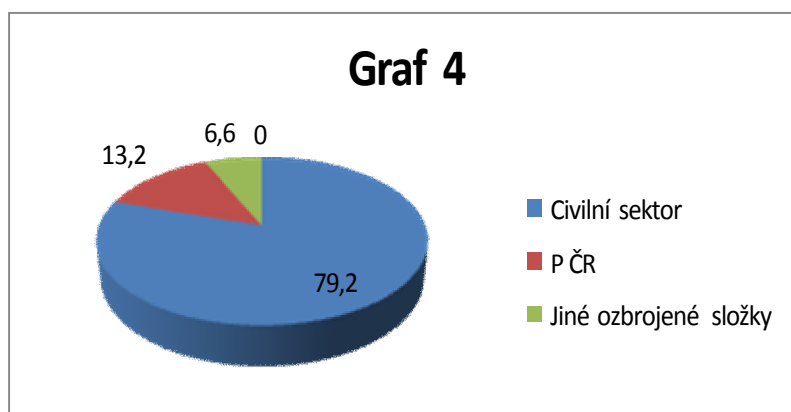

V grafu č. 3 je procenty vyjádřen poměr mužů a žen ve zkoumaném vzorku respondentů.

Tabulka č. 10 – Předchozí odborná praxe

Praxe	Policie ČR	Jiné ozbrojené složky státu	Civilní sektor	Celkem
Cílová skupina č. 1	12	6	72	90

Graf č. 4 – Předchozí odborná praxe

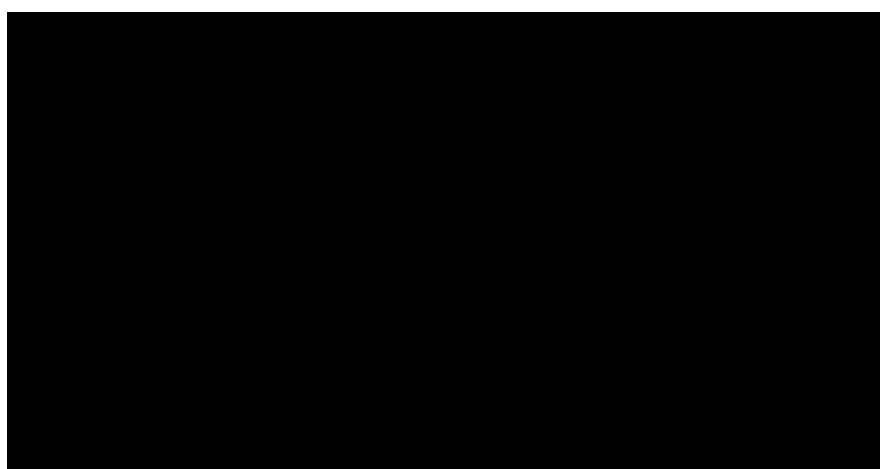

V grafu č. 4 je procenty vyjádřen poměr předchozí odborné praxe respondentů cílové skupiny č. 1.

Tabulka č. 11 – Délka pracovního poměru k Městské policii hl. m. Prahy

Délka pracovního poměru k MP hl. m. Prahy	do 2 let	do 5 let	do 8 let	do 10 let	10 let a více	Celkem
Cílová skupina č. 2	32	28	15	13	22	100

Graf č. 5 – Délka pracovního poměru k Městské policii hl. m. Prahy.

V grafu č. 5 je procenty vyjádřena délka práce u Městské policie hl. m. Prahy v cílové skupině č. 2.

Komentář k tabulkám č. 10 a 11:

Z tabulky č. 10 jednoznačně vyplývá, že pro práci u městské policie se jedná více méně o nezkušené pracovníky, kteří nemají žádnou předchozí praxi v ozbrojených sborech, neboť se jedná o nové strážníky z civilního sektoru. Tudíž musí být nově zaškoleni je nutné u nich vytvářet potřebné profesní návyky a dovednosti, které si musí v průběhu výkonu služby upevňovat.

Z tabulky 11 je patrné vyšší procento strážníků v pracovním poměru déle jak 10 let, což se jednoznačně projeví v praktickém výkonu služby.

Celkové shrnutí:

Výzkumný vzorek je tvořen dvěma skupinami.

První cílová skupina je charakteristická tím, že je tvořena převážně mladšími respondenty a to do 30 let věku. Většina respondentů má minimálně středoškolské vzdělání s maturitou. Tato skupina je z převážné části tvořena muži. Respondenti z této cílové skupiny nemají z velké části žádnou předchozí odbornou praxi, která by souvisela s profesí strážníka městské policie. Jejich odborné přípravě je nutné věnovat zvýšené úsilí.

Druhá cílová skupina je věkově vyrovnanější. I tuto skupinu z převážné části tvoří muži. Jak v první skupině, tak i v této je vysoký podíl respondentů s ukončeným středoškolským vzděláním s maturitou. V této skupině je i příznivější podíl strážníků, kteří již mají delší odbornou praxi (delší jak 5 let). Sledovaná skupina je rovněž charakteristická tím, že více jak 50% z těchto respondentů muselo s ohledem na délku pracovního poměru absolvovat zkoušky před zkušební komisí Ministerstva vnitra ČR alespoň dvakrát. Tito strážníci pak měli dostatečnou možnost ověřit si vědomosti získané v procesu vzdělávání v přímém výkonu služby. Jedná se tudíž z velké části o strážníky, kteří mají se vzděláváním a profesní přípravou u Městské policie hl. m. Prahy komplexnější zkušenosti.

4.4 Výsledky výzkumného šetření

Data k ověření hypotézy č. 1

Základní příprava (především nástupní kurz) u Městské policie hl. m. Prahy poskytuje novým strážníkům dostatek vědomostí a dovedností pro výkon služby.

Tabulka č. 12 – Odpovědi respondentů cílové skupiny č. 1 vztahující se k náročnosti jednotlivých předmětů výuky

Předmět- příprava	Počet hodin	náročný předmět		nenáročný předmět	
		Počet	%	Počet	%
Trestní právo hmotné a Trestní právo procesní	56+12	43	47,3%	4	4,4%
Přestupky	50	9	9,9%	7	7,7%
Živnostenský zákon	10	2	2,2%	0	
Spojovací příprava	4	0		6	6,6%
Zákon o Policii ČR	10	3	3,3%	0	
Vyhlášky hl. m. Prahy	10	16	17,6%	7	7,7%
Zákon o obecní policii	32	3	3,3%	5	5,5%
Ústavní právo	24	3	3,3%	6	6,6%
Dopravní služba	26	2	2,2%	11	12,1%
Psychologie	24	2	2,2%	0	
Kriminalistika	24	1	1,1%	12	13,2%
Interní předpisy	6	0		0	
Školení bezpečnost práce	2	1	1,1%	2	2,2%
Teorie střelby a ostré střelby	20+32	1	1,1%	7	7,7%
Taktika služebních zákroků	20	1	1,1%	10	11%
Fyzická příprava	80	4	4,4%	23	25,3
Celkem odpovědí		90		90	

Komentář k tabulce č. 12

Ze získaných dat je zřejmé, že oslovení respondenti cílové skupiny č. 1 považují za nejnáročnější předmět výuky trestní právo. Za nejsložitější předmět jej označilo 47,3% dotázaných respondentů. I přes to, že v nástupním kurzu je tomuto předmětu věnován dostatečný počet výukových hodin, celkem 68, je přesto procento obtížnosti poměrně vysoké. Dalším nejobtížnějším předmětem pro oslovené respondenty jsou vyhlášky hl. m. Prahy (17,6%) a přestupky (9,9%). V těchto případech se jedná o teoretické disciplíny odborné přípravy. U přípravy z trestního práva hmotného a procesního uvedli čtyři respondenti jako předmět nejsnáze zvládnutelný. Ze studie dotazníku pak vyplynulo, že v těchto případech se jednalo o bývalé příslušníky Policie ČR, kdy tito respondenti měli dostatečnou teoretickou, ale i praktickou znalost právních norem právě z působení u Policie ČR. Za úvahu stojí otázka poměrně rozsáhlé a náročné výuky trestního práva, neboť strážníci obecních policí nejsou orgány činnými v trestním řízení a tudíž jejich působnost v této oblasti je značně omezena.

K nejméně náročným přípravám se řadí fyzická příprava (25,3%), což má souvislost s individuální fyzickou kondicí. Dále je to kriminalistika (13,2%) a dopravní služba (12,1%). Jedná se o předměty s atraktivitou výuky, zejména pak v dopravní službě, která je v současné době jednou z nejsledovanějších činností strážníků Městské policie hl. m. Prahy.

Tabulka č. 13 – Odpovědi respondentů cílové skupiny č. 1 vztahující se k problémovým oblastem při přezkoušení před komisí MV

Oblast	Počet
Zpracování písemného testu	5
Ústní otázky ze zákona o obecní policii	1
Ústní otázky z výběru právních norem	42
Ústní otázky z praktických modelových situací	12
Složení zkoušky z hmatů a chvatů sebeobrany	22
Složení zkoušky na zbrojní průkaz	8
Celkem	90

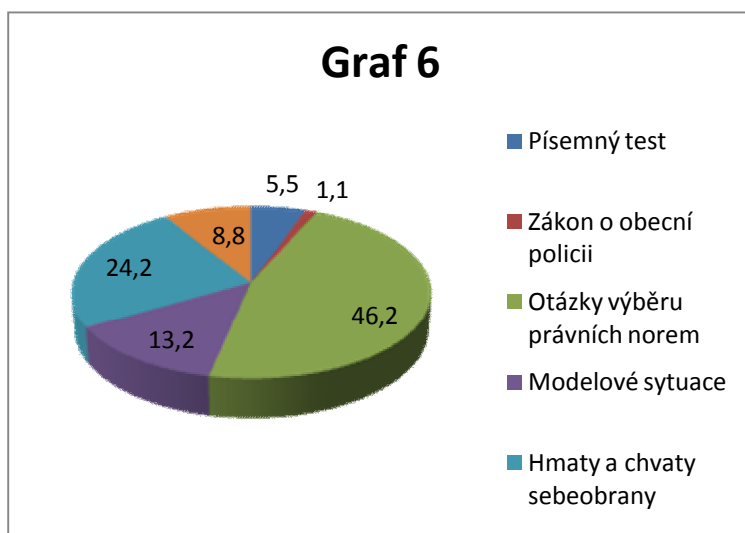
Komentář k tabulce č. 13

Tato část výzkumného šetření ukázala, že problémové oblasti při přezkoušení komisí MV ČR korelují s tím, jak respondenti cílové skupiny č. 1 hodnotí náročnost jednotlivých výukových předmětů.

Při zkouškách k získání osvědčení strážníka mají strážníci nejvíce problémů v oblasti ústního přezkoušení z výběru právních norem. Toto označilo celkem 42 respondentů, což představuje 46,2% dotázaných respondentů. Potvrzuje se tak dotazníkové otázky č. 4 a 8, ve kterých respondenti cílové skupiny č. 1 považují za nejnáročnější právní disciplíny (trestní právo, přestupkový zákon). Jako druhou nejnáročnější oblast přezkoušení respondenti považují složení zkoušky z hmatů a chvatů sebeobrany. Nemalé potíže při složení zkoušky mají strážníci potíže s modelovými situacemi, z oslovených respondentů toto činí 13,2%.

Nejmenší problémy pak mají strážníci se zvládnutím písemného testu, zákona o obecní policii a složení zkoušek k získání zbrojního průkazu. K tomuto je nutné uvést, že v průběhu nástupního kurzu jsou okruhy otázek písemného testu dostatečně rozebírány a průběžně vyplňovány. Strážníci jsou tedy k tomuto písemnému testu poměrně dobře vybaveni a jejich příprava odpovídá úrovni znalostí. Z hlediska samotné přípravy na zkoušky se tento postup jeví jako neefektivnější.

Graf č. 6 – Problémové oblasti při přezkoušení komisí MV ČR

V grafu č. 6 je procenty vyjádřena obtížnost jednotlivých okruhů zkoušek před komisí MV ČR k získání oprávnění strážníka obecní policie.

Tabulka č. 14 – Odpovědi respondentů cílové skupiny č. 1 vztahující se k celkové délce nástupního – rekvalifikačního kurzu

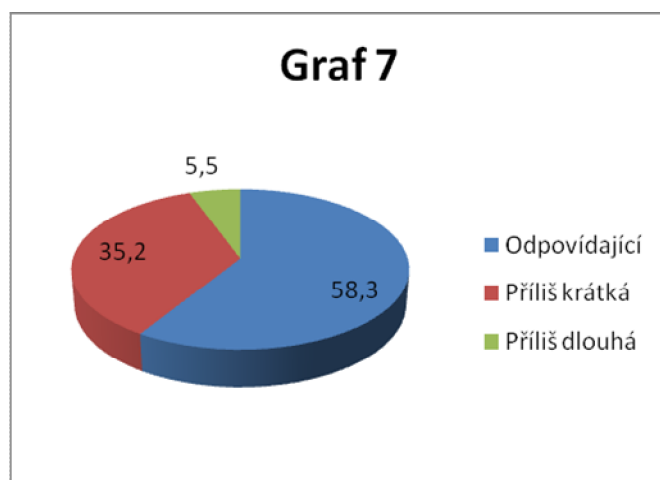
Délka kurzu je:	Odpovídající	Příliš krátká	Příliš dlouhá	Celkem
Počet respondentů	53	32	5	90

Komentář k tabulce č. 14

Délka nástupního kurzu u Městské policie hl. m. Prahy patří k nejdelším v rámci České republiky, přesto je 32 dotázaných respondentů (35,2%) hodnotí jako příliš krátký. Za odpovídající dobu délky kurzu považuje 53 dotázaných respondentů (58%) a pouze 5 (5,5%) respondentů považuje délku kurzu za příliš dlouhou.

Absolventi nástupního kurzu u Městské policie hl. m. Prahy se po jeho ukončení dále, po dobu 1 měsíce, zdokonalují „nástavbovém kurzu“, kde nadále zdokonalují a prohlubují získané znalosti z nástupního kurzu. Tento kurz již neobsahuje teoretické právní disciplíny. V tomto kurzu si strážníci procvičují reálné situace, při kterých dochází i k praktickému uplatňování práva. Nástavbový kurz se tak stává dobrou alternativou k prohloubení zejména praktických znalostí z nástupního kurzu.

Graf č. 7 – Délka nástupního – rekvalifikačního kurzu

V grafu č. 7 je procenty vyjádřen názor dotázaných respondentů na délku nástupního kurzu.

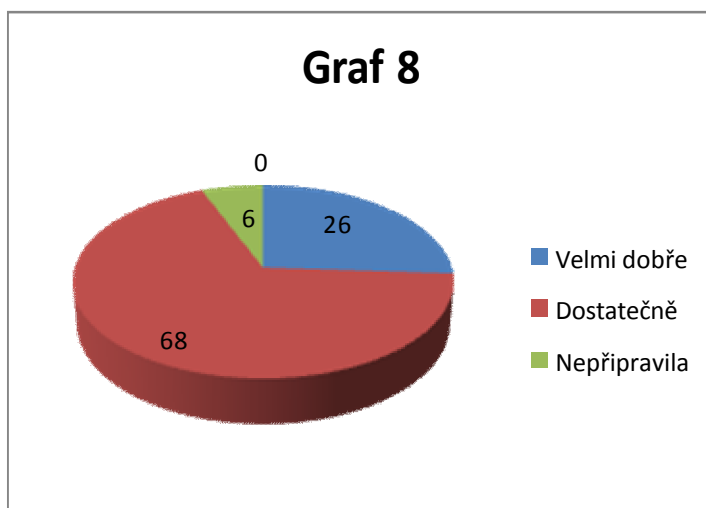
Tabulka č. 15 – Odpovědi respondentů cílové skupiny č. 2 vztahující se ke kvalitě základní přípravy a profesního vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy

Základní příprava připravila pro výkon služby:	Velmi dobře	Dostatečně	Nepřipravila	Celkem
Počet respondentů	26	68	6	100

Komentář k tabulce č. 15

Odpovědi respondentů cílové skupiny č. 2 potvrzují (94% dotázaných respondentů), že základní příprava u Městské policie hl. m. Prahy je dostačující a dobře koncipovaná. Strážníci tak dostávají potřebný objem teoretických vědomostí a praktických návyků a dovedností. Tuto skutečnost si strážníci oslovení v cílové skupině č. 2 mohli dostatečně ověřit v praktickém výkonu služby.

Graf č. 8 – Základní příprava

Z grafu vyplývá vyjádření procenty úspěšnost připravenosti nástupního kurzu z pohledu respondentů strážníků cílové skupiny č. 2.

Shrnutí výsledků k hypotéze č. 1

Pro ověření hypotézy č. 1 byly použity otázky z dotazníku č. 1 (pro absolventy základního – nástupního kurzu) č. 3, 4, 5, 8, 9 a otázka č. 5 (pro strážníky ve výkonu služby).

Obecně lze uvést, že nejnáročnější respondenti cílové skupiny č. 1 hodnotí právnické disciplíny. Největší potíže mají s trestně právními disciplínami (trestní právo a přestupkové právo). Po porovnání výsledku průzkumu a počtu vyučovacích hodin lze konstatovat, že časový prostor věnovaný jednotlivým předmětům zcela odpovídají tomu, jak tyto přípravy hodnotí absolventi základních – nástupních kurzů. Nejnáročnější předmětům je v rámci výukového procesu věnováno nejvíce času. Praktické přípravy (střelecká příprava a ostré střelby, sebeobrana, praktické modelové situace) jsou pak dále a podrobně rozvíjeny a doplňovány v nastavbovém kurzu.

Pro většinu absolventů nástupního kurzu je jeho délka s přihlédnutím k obsahu dostatečná. Strážníci, kteří se domnívají, že nezvládají některou z probíraných tématik, mají možnost se dále zdokonalovat v nastavbovém kurzu formou organizovaného doučování.

K cílové skupině č. 2 – tato skupina hodnotila kvalitu základní přípravy s odstupem času a zejména se zkušenostmi získanými v praktickém výkonu služby. Tato skupina strážníků dokáže hodnotit korelaci teoretické přípravy s požadavky praxe. Názory této skupiny jsou z tohoto důvodu cennější. Odpovědi respondentů této skupiny zcela jasně potvrzují, že základní příprava strážníků u Městské policie hl. m. Prahy je zcela v souladu s požadavky výkonu služby.

U obou cílových skupin byla tak potvrzena hypotéza č. 1, že základní příprava (především nástupní kurz) u Městské policie hl. m. Prahy dává novým strážníkům dostatek vědomostí a dovedností pro výkon služby.

Výsledky k ověření hypotézy č. 2

Systém další přípravy strážníků a podpora zvyšování kvalifikace je pro strážníky Městské policie hl. m. Prahy nezbytným předpokladem pro úspěšný výkon služby.

Tabulka č. 16 – Názory respondentů cílové skupiny č. 2 na zdokonalování další přípravy a profesního výcviku u Městské policie hl. m. Prahy

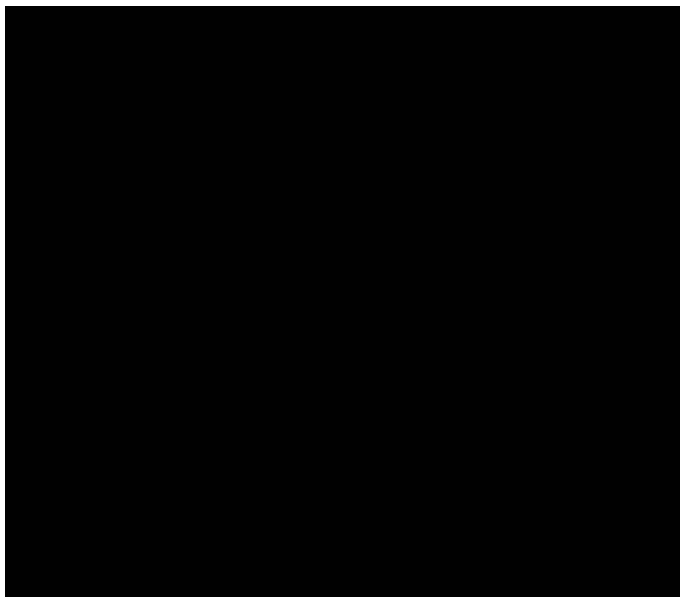
Druh přípravy	Teoretická – právní příprava	Fyzická příprava (sebeobrana)	Taktická příprava	Střelecká příprava a ostré střelby
Počet respondentů	37	20	14	29

Komentář k tabulce č. 16

V této části výzkumného průzkumu byly zjišťovány názory strážníků – respondentů z cílové skupiny č. 2 na skutečnost, jaká oblast profesní přípravy a výcviku by měla být u Městské policie hl. m. Prahy posílena. Z tabulky jednoznačně vyplývá, že velká část strážníků (37%) má názor, že nejpotřebnější je v tomto směru teoretická právní příprava. Jednoznačně tato skutečnost souvisí se stále zvyšujícími se pravomocemi strážníků městských (obecních policií), což plně koresponduje se změnami v legislativních normách. Za zmínku stojí Zákon o provozu na pozemních komunikacích, správní řád a další. Nemalou míru na potřebě neustálého zdokonalování v oblasti právní přípravy je přezkušování před komisí MV ČR, neboť i zde se strážníci setkávají s otázkami již novelizovaných právních norem.

I střelecká, taktická a fyzická příprava je z pohledu respondentů důležitou oblastí, kterou je z pohledu praktického výkonu služby nadále prohlubovat. Z uvedených odpovědí respondentů tak vyplývá vědomí důležitosti všech těchto základních typů profesní přípravy.

Graf č. 9 – Potřeba více kurzů zaměřených na jednotlivé přípravy

Graf č. 9 znázorňuje procenty názor respondentů cílové skupiny č. 2 na zvýšenou potřebu zdokonalovacích kurzů ve sledovaných oblastech.

Tabulka č. 17 – Názory na studium při zaměstnání u Městské policie hl. m. Prahy zjišťované u cílové skupiny č. 2

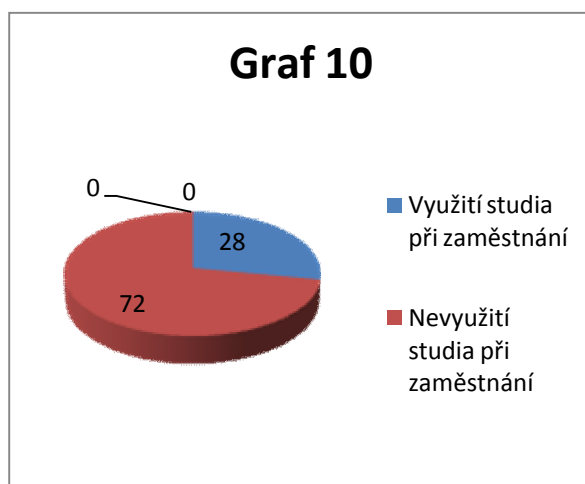
	Ano	Ne
Během pracovního poměru k MP jsem využil studia při zaměstnání	28	72
Uvažuji o doplnění vzdělání studiem při zaměstnání	46	54

Komentář k tabulce č. 17

Tyto údaje k názorům respondentů na zvyšování kvalifikace byly zjišťovány u cílové skupiny č. 2. Z tabulky vyplývá, že z celkového počtu oslovených respondentů využilo 27 respondentů možnosti zvýšit si kvalifikaci v průběhu zaměstnání, což bylo nutné zejména k dalšímu kariernímu postupu, kdy respondent byl zařazen do personální rezervy na vedoucí pozici nebo vyšší vzdělání je již požadováno.

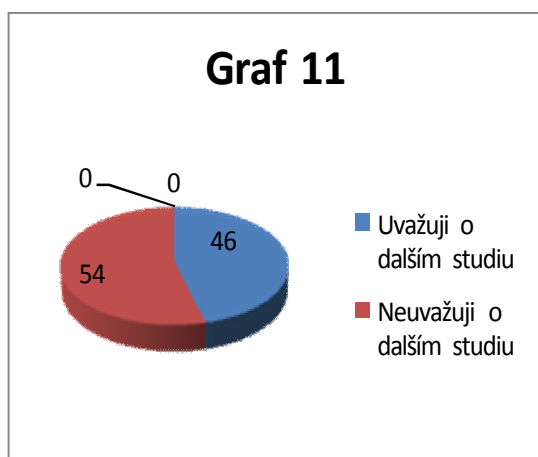
Při průzkumu bylo z dotazníků zjištěno, že z celkového počtu oslovených respondentů uvažuje o zvýšení vzdělání 46 strážníků. Tato skutečnost je dána především prostřednictvím dynamicky se rozvíjející se organizace, která do budoucna klade nemalé nároky na zvýšení vzdělání svým zaměstnancům a současně vytváří prostory pro uplatnění plně kvalifikovaných pracovníků. Pro zaměstnavatele je to zároveň jasný signál pro další podporu vzdělávání svých zaměstnanců. Nelze opomíjet fakt, že získávat vyšší kvalifikaci a vzdělání se stává výrazným trendem současné společnosti.

Graf č. 10 – Využití studia při zaměstnání

V grafu č. 9 je znázorněn procenty poměr využití studia při zaměstnání respondentů cílové skupiny č. 2.

Graf č. 11 – Úvahy o doplnění vzdělání

V grafu č. 10 je znázorněn procenty poměr úvahy o doplnění studia při zaměstnání respondentů cílové skupiny č. 2 a v grafu č. 11 poměr strážníků, kteří uvažují o doplnění vzdělání.

Shrnutí výsledků k hypotéze č. 2

Pro ověření hypotézy č. 2 byly použity otázky č. 3, 4 a 6 z dotazníku č. 2 určeného pro cílovou skupinu č. 2, tedy strážníky v praktickém výkonu služby. Strážníci z této skupiny si již uvědomují potřebu dalšího vzdělávání a potřebu zvyšování odborné kvalifikace. Poměrně značné rezervy spatřují v teoreticko-právních disciplínách. Je nepochybné, že toto se odráží již v hodnocení základní odborné přípravy strážníků. Je nutné poukázat na skutečnost, že právní disciplíny, zejména pak trestněprávní disciplíny, strážníci obvykle považují za nejnáročnější a při jejich studiu s nimi mají nemalé potíže.

Nutnost a potřeba doplňování a zvyšování kvalifikace má přímou souvislost s navyšováním pravomocí strážníků, na tomto místě je vhodné zmínit se o novele správního řádu, novele Zákona o provozu vozidel na pozemních komunikacích a dalších. Tím tak dochází ke zvyšování nároků na náročnost profese strážníka městské (obecní) policie. Tento fakt si již uvědomují jak samotní strážníci, což dokázaly výsledky průzkumu, tak i vedení Městské policie hlavního města Prahy. Proto vedení MP hl. m. Prahy plně podporuje další vzdělávání svých zaměstnanců a to jak formou vzdělávání při zaměstnání, tak i vytvářením vlastních vzdělávacích programů.

Ze zjištěných dat a informací tak zcela potvrdila hypotéza č. 2, že systém další přípravy a vzdělávání strážníků a podpora zvyšování kvalifikace je pro strážníky Městské policie hl. m. Prahy nezbytným předpokladem pro řádný výkon služby.

Závěr

V této diplomové práci byly vytyčeny tyto dílčí cíle:

- obecně uvést a popsat současný systém odborné přípravy strážníků městských a obecních policií v rámci České republiky a formu ověřování jejich odborné způsobilosti ze strany Ministerstva vnitra ČR
- nastínit způsob vzdělávání u Městské policie hl. m. Prahy a zmapovat nové trendy v přípravě a výcviku strážníků MP hl. m. Prahy
- prostřednictvím anonymních dotazníků provést průzkum, ve kterém budou zkoumány názory strážníků na úroveň přípravy a profesního výcviku u Městské policie hl. m. Prahy
- analyticky vyhodnotit úroveň dosaženého vzdělávání jakož i dalšího vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy.

Jednotlivé cíle, které byly v diplomové práci vytyčené, byly v průběhu zpracování naplněny. V teoretické části byla podrobně uvedena historie vzniku městských a obecních policií. Dostatečně byla popsána současná právní úprava městské a obecní policie a byla uvedena charakteristika úkolů městských a obecních policií. Profesní výcvik a příprava strážníků byla v této práci popsána v obecné rovině. V neposlední řadě byl pak popsán způsob přípravy a profesního výcviku strážníků Městské policie hl. m. Prahy, kde byly nastíněny i určité nedostatky a možné rezervy. I přes tyto nedostatky a rezervy je možné konstatovat, že základní charakteristika vzdělávání a odborné přípravy strážníků Městské policie hl. m. Prahy plně odpovídá uvedenému popisu. Zcela jistě by si právě tato oblast zasluhovala větší pozornosti ze strany Odboru bezpečnostní politiky, Oddělení obecní policie, zbraní a dopravního inženýrství Ministerstva vnitra České republiky.

Potřeba zvýšené pozornosti přípravě a profesnímu výcviku strážníků je bezesporu dána především náročností jejich práce. Obecně se od strážníka očekává, že bude velmi dobře připraven na profesionální úrovni, že bude své úkoly plnit nestranně a s občany bude jednat v kontextu etických pravidel slušně a důstojně. Jinými slovy tedy lze uvést, že strážník bude profesionál, který po stránce morální i lidské neselže a to i v těch nejnáročnějších situacích.

Jak uvádí časopis Pražský strážník²⁵, „Profesionál, to není pouze odborník, osoba odborně způsobilá, profesně připravená, kvalifikovaná, prokazující své kvality v odborných testech a při přezkoušení, ale jeho profesní připravenost se současně promítá do každodenní činnosti:

- profesionálního chování založeného na profesní etice,
- stavovské cti vycházející z profesní sebekázně, sebeovládání a ztotožnění se s pravidly a normami své profese,
- vstřícnosti a vědomí odpovědnosti při výkonu povolání,
- a především takových kvalit a návyků, které minimalizují profesní selhání.“

Na tomto místě je vhodné zmínit se i skutečnosti, kdy v prvních letech po znovuzřízení obecních policí se strážníci setkávali s poněkud přezíravým pohledem svých kolegů, policistů Policie České republiky. Toto bylo zapříčiněno nízkými praktickými zkušenostmi strážníků a i postavením role strážníka v tehdejší společnosti. Dobrá teoretická a odborná příprava, stále zvyšující se zkušenosti a poctivá práce strážníků dokázaly postupem času nejenom policisty, ale postupně i veřejnost a zákonodárce o potřebnosti, nezastupitelnosti a profesionalitě obecních policí. Důkazem tohoto tvrzení je především rostoucí důvěra ve společnost a postupné změny v zákoně o obecní policii, které vedou k navyšování pravomocí strážníků.

Náměstek primátora hl. m. Prahy Mgr. Rudolf Blažek po pracovním jednání s předsedou podvýboru pro obecní policie Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky uvedl²⁶: „Shodli jsme se, že je reálné řešit některé dílčí problémy – např. systém zkoušek strážníků, pracovní právní vztahy a další – definováním návrhu jejich možného řešení. Návrh by byl připraven v paragrafovém znění a předán parlamentnímu podvýboru pro obecní policii.“

Základní odborná příprava tak, jak je v této diplomové práci uvedena není jedinou formou přípravy strážníků obecních policí.

---

²⁵ Stehlík, Jan, Profesionalizace profese strážníka městské policie. Pražský strážník, 2005, roč. VI.

²⁶ Pražský strážník, 2005, roč. VI, č. 9.

Samostatnou pozornost by si zasloužovala koncepce výuky problematiky obecních policí na středních a vysokých školách s bezpečnostním zaměřením tak, jak je tomu na Policejní akademii České republiky. Zajímavým tématem by mohlo být i porovnání přípravy strážníků s přípravou policistů Policie ČR.

Podstata této diplomové práce tkvěla v pokusu provedení úvodu do této poměrně rozsáhlé problematiky a v základních rysech popsat v obecné rovině stávající stav přípravy na profesi strážníka obecní policie (městské) policie, jakož i podrobněji popsat profesní a odbornou přípravu strážníků Městské policie hlavního města Prahy.

Diplomová práce svou teoretickou i průzkumnou částí potvrzuje, že profese strážníka vyžaduje vzdělané a odborně na výši připravené pracovníky. Zároveň vytváří prostor pro další zkoumání dané oblasti. Její přínos lze spatřovat v tom, že otevírá diskuzi o kvalitě jednotlivých přístupů k základní přípravě strážníků. Stojí za to se v této souvislosti hlouběji zamyslet o změně v koncepci výukového procesu v návaznosti na zkoušky k získání oprávnění strážníka, neboť cílem rekvalifikačních kurzů k získání osvědčení o odborné způsobilosti strážníka nemůže být pouze úspěšné zvládnutí předepsaných zkoušek, ale především úroveň odborných znalostí a dovedností strážníka. Profesní příprava strážníků by tak měla být propracovaná nejenom z hlediska výsledných znalostí, ale také z hlediska forem a metod přípravy. Výuka by měla být koncipována tak, aby se teoretická a i praktická příprava přiblížila co nejvíce realitě. Tomu by měla napomoci především integrace jednotlivých složek výcviku, používání moderních pomůcek a výukových postupů.

R e s u m é

V roce 1992 nabyl účinnosti zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii a došlo tak k nárůstu obecních a městských policií. Tyto instituce se velmi dobře osvědčily a výrazně se zapsaly do podvědomí občanů.

V dnešní době se lidé obracejí na strážníky ve stále větší míře a žádají je o pomoc. Sociální uznání a prestiž obecní policie je ale určována představou, kterou si o strážnících vytváří sama veřejnost. To ovlivňuje i ochotu veřejnosti ke spolupráci s obecní a městskou policií. Vztahy mezi strážníky a veřejností jsou každodenně navazovány v nejrůznějších situacích. Občan má právo od strážníka očekávat aktivní a profesionální práci k zajištění bezpečnosti, ale i zdvořilé chování a vystupování. Strážník tedy musí usilovat o své stoprocentní odborné připravenosti. Z tohoto důvodu je nezbytná jejich kvalitní odborná příprava. V hlavním městě Praze zajišťuje odbornou přípravu nových strážníků Útvar vzdělávání Městské policie hl. m. Prahy, jehož lektoři tak každodenně přicházejí do kontaktu s problémy vzdělávání strážníků.

Budou-li se do budoucna měnit oprávnění a pravomoc strážníků a zvyšovat jejich kompetence, budou nutné i změny jejich odborné profesní přípravy ve smyslu jejího zkvalitnění, ale i rozsahu.

A n o t a c e

Tato diplomová práce se věnuje přípravě a profesnímu výcviku strážníků Městské policie hlavního města Prahy.

První část se zabývá právní úpravou a charakteristikou úkolů obecní a městské policie, postavením a předpoklady pro výkon funkce strážníka obecní policie a formami přípravy a výcviku v rámci České republiky.

Druhá část diplomové práce se zabývá konkrétní situací na úseku vzdělávání, přípravy a profesního výcviku u Městské policie hl. m. Prahy.

Závěr práce rekapituluje problematiku přípravy a profesního výcviku této specifické sociální skupiny pracovníků.

Výsledky práce lze uplatnit při přípravě a vytváření systému vzdělávání strážníků obecních policií na celorepublikové úrovni.

S y n o p s

This diploma thesis is focusing on preparation and professional training of metropolitan police in the capital city of Prague.

The first part is engaged in legal regulativ and characteristic of metropolitan and municipal police tasks, in positions and presumptions for discharge of policemen and also in form of preparation and policemen's training in the Czech republic.

The second part of this diploma thesis is focusing on the concrete situation in education, preparation and profession training of Prague metropolitan police.

The conclusion of this work resumé problems with preparation and professional training of this specific group of workers.

Products of this thesis can be asserted in preparation and creation education of municipal police, professional preparation and training.

Klíčová slova

strážník

obecní policie

profesní příprava a výcvik

Key words

policeman

municipal police

professional preparation and training

Seznam použité literatury

1. Macek, P. a Uhlíř, L. Dějiny policie a četnictva, Praha, Themis 1997
2. Macek, P. a Hájek, V. Obecní policie, Praha, Eurounion 1995
3. Jedličková, I. Úvod do andragogiky, Brno, IMS 2006
4. Gregar, A. Řízení lidských zdrojů, Brno, IMS 2007
5. Řehoř, A. Management a marketing, Brno, IMS, 2007
6. Vízdal, F. Psychologie řízení, Brno, IMS 2007
7. Základní pojmy a kategorie z oblasti pedagogiky, kol. autorů, Brno, IMS 2003
8. Důvodová zpráva k zákonu o obecní policii, cit. 10. 9. 2005
9. Herzogová Z. Policejní etika, 1. vydání, Praha 2003
10. Informační server obecní a městské policie České republiky, www.obecnipolicie.cz
11. Informační server pražské radnice, www.prahamesto.cz
12. Koubek, J. Řízení lidských zdrojů: Základy moderní personalistiky, Praha, Management Press, 2004
13. Policista, Ministerstvo vnitra ČR, odbor prevence kriminality, 2005
14. Pražský strážník, měsíčník Městské policie hl. m. Prahy, ročník 2007
15. Skarka, O. Obecní policie, Příbram, Polis 2005
16. Směrnice ředitele Městské policie hl. m. Prahy č. 35/2005 o vzdělávání v podmínkách Městské policie hl. m. Prahy
17. Zprávy o výsledné činnosti Městské policie hl. m. Prahy r. 2002 – 2007
18. Stanoviska a právní názory odboru bezpečnostní politiky MV ČR k problematice zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, cit. 7.9.2005
19. Sýkora, M. Psychologie ve služební činnosti strážníka obecní policie, Praha, Armex-Trivis, 1997
20. Skarka, O. Zákon o obecní policii, Příbram, Příbramská tiskárna 2002
21. Městská policie hl. m. Prahy, www.mppraha.cz
22. Barker, T. jak být laskavým a efektivním policistou, Praha, Pragma 1999
23. Belcourt, M., Wright, P. Vzdělávání pracovníků a řízení pracovního výkonu, Praha, Grada Publishing, 1998
24. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, Důvodová zpráva k předkládanému zákonu o obecní policii, tisk č. 416/1990
25. Vyhláška Ministerstva vnitra České republiky č. 88/1996 Sb.
26. Maňák, J. a Švec, V. Výukové metody, 1. vydání, Brno, Paido, 2003
27. Kraus, B. Sociální pedagogika II, Brno, IMS, 2007
28. Svoboda, M. Psychologická diagnostika dospělých. Praha: Portál 1999